מעריב
גליון מס. 115
י' בחשון תשמ"ח, 2.11.87

brother®

מנקישה ראשונה

נקישה ראשונה: AX-10
הכתבנית שאיתך
כתבנית אלקטרונית לכל המשפחה. קומפקטית, ניידת ובעלת תכונות משופחת: זיכרון מחיקה 40 תוים, תיקון אוטומטי, טבולטור, איתור אוטומטי, עריכת טקסטים ועוד. מתאימה – בתכונות ובתקציב – גם לשימושים ביתיים – לסטודנטים, תלמידים, התכתבות, עבודות גמר וכו'.

נקישה שניה: AX-20
הפופולרית הניידת
מחפשים תכונות של 'גדולה' באלקטרונית קטנה? AX-20 היא התשובה. דו־לשונית, תכונות עריכה מתקדמות, מירכוז, זיכרון תיקון 60 תוים, 2 טבולטורים, מבחר צפיפויות בין תוים/שורות. כמוהי AX-20. בעת הצורך ניתן לחברה גם כמדפסת למחשב (בעזרת ממשק IF-60).

נקישה שלישית: CE-67
המשרדית הקומפקטית
האלקטרונית הפופולארית בישראל. רב לשונית ובעלת ביצועים מרשימים: 34 סוגי כתב, 2 סוגי טבולטור, זיכרון מחיקה לשורה שלמה, הדגשה ועוד.
בעת הצורך ניתן לחברה כמדפסת איכות למחשב.

נקישה רביעית: CE-550
המשרדית המתקדמת
קומפקטית רב־לשונית מתקדמת ביותר - בנוסף ל־2 סוגי טבולטור כוללת גם זיכרון מחיקה ענק (176 תוים) ואפשרות לשחיקת מילים שלמות (WORD OUT).
CE-550 היא המילה האחרונה בהנדסת אנוש. בעת הצורך, ניתן לחברה גם כמדפסת איכות למחשב ולהדפיס ניירות סטנסל.

נקישה חמישית: EM-701
- יצירת מופת
'סוס עבודה' אמיתי להדפסות 'כבדות' במשרדים מרובי הדפסה. בבסיסה מנגנון מדפסת האיכות HR 25. 34 סוגי כתב, זיכרון מחיקה ל־600 סימנים.
תכונות עריכה מתקדמות ובנוסף – ניתן לחברה לכל המחשבים הן כמדפסת איכות והן כמסוף למחשב.

נקישה שישית: EM-1000
התמלילנית המושלמת
משמשת גם כמעבדת תמלילים ידידותית ומתקדמת. אפשרויות תצוגה של מסך מלא (25 שורות × 80 תוים) ועריכת טקסטים. זיכרון פנימי עד 40K ואפשרות חיבור כונן דיסקטים "3.5. אלף 'פרצופים': אלקטרונית רב לשונית, מעבדת תמלילים, מדפסת איכות וגם מסוף תקשורת באנגלית. וזהו שלמות.

נקישה שביעית: אביזרי
איכות מיד ראשונה
BROTHER מייצרת אביזרי איכות - ... מ־34 סוגי מניפות כתב, קסטות דיו וסרטי מחיקה.
BROTHER מייצרת את כל מגוון הקסטות - חד פעמיות, מולטיסטריק, ניילון ועוד. ... - באיכות הגבוהה ביותר.

brother
העתיד בקצות אצבעותיך

ישראכרט | דיינרס קלוב

נציגים בלעדיים: אמפיטל ישראל בע"מ בית אמפיטל רח' אפעל 3, קרית־אריה פ"ת. טל' 03-9226921.
סניף תל־אביב ואולם תצוגה: המלך ג'ורג' 62 טל' 03-287102.
סניף חיפה ואולם תצוגה: רח' הבנקים 18 פינת הסנינים חיפה טל' 04-523812.
סניף באר־שבע ואולם תצוגה: פסג' אוניקו, טל' 057-36633.
ת"א: פוקס – יהודה הלוי 20 טל' 03-656693. מינד לב דיזנגוף טל' 03-286830. בירוטכניקה – אלנבי 94, טל' 03-612623. מכניק – כתר 12 טל' 03-283730.
ירושלים: גבאי־ינאי 1, טל' 02-240064. וילשטיין – יפו 30 טל' 02-223610. שכלול – יפו 40 טל' 02-234663. צילומית – שמאי 19 טל' 02-221169.
חיפה: יקיר פריד – רח' הבנקים, 04-626205.
את האלקטרוניות של BROTHER ניתן להשיג אצל המשווקים המובחרים לציוד משרדי.

חינם!
קורס כתבנות בן 12 שעות לפי שיטת האורקולית הבלעדית של
סיטי אנד סאונד
רח' בן יהודה 21 א' ת"א טל' 03-668464
* לרוכשי מכונת כתיבה עד תאריך 20/11/87

שבוע הגבר
1.11.–6.11.87

המשביר לצרכן

קניה נבונה בפתיחת העונה

במשביר לצרכן כדאי לראות וכדאי לקנות

אגד

אגד משתלם לך יותר

נסיעה באגד עולה לך כמעט עשירית מנסיעה ברכב פרטי.
(*49 אג' לק"מ ברכב 1300 סמ"ק לעומת**5 אג' לק"מ בממוצע באוטובוס בין עירוני של אגד.
לדוגמא: תל־אביב–ירושלים–תל־אביב כרטיס באגד 7.30 ש"ח במקום ברכב פרטי 60.76 ש"ח).
ואתה נהנה מנסיעה נוחה ונעימה יותר במיזוג אויר מלא.
נסיעה טובה.

*על־פי נתוני חשב.
**על־פי קביעת משרד התחבורה.

לכל מקום, בכל שעה משתלם לך בכל דרך

לנוחותך רשימת קווי אוטובוסים ולוחות זמנים למגוון יעדים בין עירוניים:*

מ \ אל	קרית שמונה	חיפה	תל־אביב	ירושלים	באר־שבע	אילת
קרית שמונה		500,501,505 *05.45–20.15 כל 30 דקות בערך	841,842,845 *05.45–19.20 כל 30–45 ד' בערך	963 06.00,08.15,13.00 14.00,15.00,16.00	דרך תל־אביב או דרך חיפה	דרך תל־אביב
נהריה	דרך עכו	270,271,962 04.35–22.30 כל 15 ד' בערך	971 06.30	962 06.30 פעם ביום	דרך חיפה או דרך תל־אביב	דרך חיפה או דרך תל־אביב
נצרת	דרך צומת גולני השתמש בקו 431	331/2,341,431 04.30–21.30 כל 30 ד' בערך	823,824 *05.30–19.35 כל 30 דקות	952,955 07.15,14.15 פעמיים ביום	דרך תל־אביב	דרך תל־אביב
טבריה	841,541 07.00–(22.30) כל שעה בערך	430,431 05.40–20.00 כל 30–40 ד' בערך	830,841 06.00–20.00 כל 30–45 ד' בערך	961,963 06.45–(18.00) כל 60–80 ד' בערך	דרך תל־אביב	דרך תל־אביב
חיפה	500,501,502 05.20–21.00 כל 30–40 ד' בערך		900,901,921 05.35–23.00 כל 15–20 ד' בערך	940,945,947 05.40–20.00 כל 30–50 ד' בערך	995 06.15–16.00 7 יציאות ביום	991 08.30,23.00 פעמיים ביום
עפולה	841,842 (07.30)–(21.30) כל 30–60 ד' בערך	301/2,434 ועוד 05.45–21.30 כל 20–30 ד' בערך	820/1/3/4,830,842 *05.25–(20.30) כל 20–30 ד' בערך	952,953,955 (07.00),(07.45),(14.45) אפשר גם דרך בית־שאן	דרך תל־אביב	דרך תלאביב
חדרה	841,842 (06.45)–(20.50) כל 30–60 ד' בערך	921,945,922,223 05.40–(23.50) כל 20–30 ד' בערך	מספר קוים רב 05.20–23.10 כל 15–20 ד' בערך	945 (06.50)–(19.00) 6 יציאות ביום	מצומת אולגה ראה 995 מחיפה או דרך תל־אביב	991 09.00,23.25 פעמיים ביום
נתניה	מצומת נתניה הקוים המגיעים מתל־אביב	922,947,995 06.00–(21.20) כל 30–60 ד' בערך	600/1,605,641 05.35–22.30 כל 10–20 ד' בערך	947,428 06.10–20.30 כל 30–60 ד' בערך	995 *(06.55)–(16.40) 7 יציאות ביום	991 09.15,23.35 פעמיים ביום
צומת השרון	841 *(07.15)–(20.40) כל 60 ד' בערך	921,945,947,995 (06.00)–(23.40) כל 15–30 ד' בערך	921,841,641 *05.35–23.15 כל 15 ד' בערך	945,947,428 *(06.15)–(20.45) כל 30–60 ד' בערך	995	מנתניה או תל־אביב
צומת רעננה	841 *(07.00)–(20.30) כל 60 ד' בערך	921,945/7,995 (05.50)–(23.30) כל 15–30 ד' בערך	מס' רב של קוים 05.00–23.40 כל 15 ד' בערך	428,945,947 06.30–21.00 כל 30–45 ד' בערך	995	דרך תל־אביב
תל־אביב	841,842,845 *06.00–20.00 כל 30–60 ד' בערך	900,901,921 05.20–23.00 כל 15–20 ד' בערך		405 05.45–23.30 כל 10 ד' בערך	369,370,371 05.30–23.00 כל 10–20 ד' בערך	393,394 06.00–17.00 כל שעה+חצות
ירושלים	963 *07.00,08.20,09.00 11.00,13.00,14.45	940,945,947 *06.00–20.00 כל 30–50 ד' בערך	405 05.50–23.35 כל 10–15 ד' בערך		440,443,445,446 *06.00–20.30 כל 30–45 ד' בערך	444 07.00,10.30 14.00,17.00
רחובות	דרך תל־אביב	דרך תל־אביב	200/1,211,274,301 05.00–(23.15) כל 15–20 ד' בערך	434,435,436 05.35–17.20 9 יציאות ביום	351,371 (06.00)–(23.20) כל 30 ד' בערך	393 (06.25) או דרך תל־אביב
צומת מלאכי	דרך תל־אביב	995 *(07.10)–(18.10) כל שעתיים בערך	369,371,310,301 (06.00)–(23.20) כל 15–20 ד' בערך	445,437,446 *(06.20)–(20.50) כל 20–30 ד' בערך	369,371,446,995 *(06.00)–(23.40) כל 15–20 ד' בערך	393,394 06.40–17.40 כל שעה+01.00
אשקלון	דרך תל־אביב	992 08.00 או דרך תל־אביב	300,301,310,311 *05.30–22.30 כל 15–30 ד' בערך	437 *06.00–18.30 כל 40–60 ד' בערך	363 05.45–19.45 12 יציאות ביום	דרך באר־שבע או צומת מלאכי
באר־שבע	דרך חיפה או דרך תל־אביב	995 *06.30–17.30 כל שעה בערך	369,370,371 *05.30–22.30 כל 30–45 ד' בערך	440,443,445,446 *06.15–20.00 כל 30–45 ד' בערך		392,393,394 07.30–18.30 כל שעה+01.30
אילת	דרך תל־אביב	991 08.30–23.30 2 פעמים ביום	394 05.00–17.00 כל שעה+24.30	444 07.00,10.30 14.00,17.00	392,393,394 *05.00–17.00 כל שעה+24.30	

הטבלה נכונה לימים א'–ה', ומעודכנת לנובמבר 1987. המידע הינו בסיסי ואינו מקיף את כל קווי "אגד".
לקבלת מידע נוסף ולוחות זמנים מדוייקים – פנה ללשכות המודיעין בכל תחנות אגד ולמרכזי המידע.

מרכזי מידע לציבור

תל־אביב – טל' 03־432777 בימים א'־ה' מ־6.30–20.30, בימי שישי/ערבי חג מ־6.30–15.00, במוצ"ש/חג מ־16.00–22.00.
ירושלים – טל' 02־304304 בימים א'־ה' מ־7.00–19.00, בימי שישי/ערבי חג מ־7.00–16.00, במוצ"ש – ממוצאי שבת עד 22.00.
חיפה – טל' 04־549121 בימים א'־ה' מ־7.00–19.00, בימי שישי/ערבי חג מ־7.00–14.00.
באר־שבע – טל' 057־74341 בימים א'־ה' מ־9.00–16.00, בימי שישי/ערבי חג מ־9.00–14.00.

הערות:
■ לוחות הזמנים משתנים לפי עונות השנה ■ מידע לימי שישי/שבת/חג וחול המועד – במרכזי המידע.
■ דפי לוחות זמנים מפורטים ועדכניים ניתן לקבל בלשכות המודיעין בתחנות אגד.

הסבר לשימוש בטבלה

מ־מקום (טבריה) ← אל מקום (ירושלים)
961,963 ← מספרי קוי אוטובוסים.
*06.45–(16.45) ← שעות פעילות.
כל 60–80 ד' בערך ← תדירות הנסיעות.

* כוכבית, פירושה שביום א' השרות מתחיל מוקדם יותר.
( ) סוגריים, פירושם שהזמנים משוערים, היות ומדובר בקוי מעבר.

Cheeses, eggs, and other dairy products are superb. Milk in Israel is richer and thicker than in the US but not homogenized.

Local wines are very good and inexpensive. Reds, roses, and several whites are equivalent to the better Californian varieties.

ISRAEL'S PUBLIC INSTITUTIONS

Israel is a parliamentary democrazy with supreme authority vested in the Knesset, a unicameral legislature of 120 members. Knesset elections are held every 4 years, or more frequently in the event of a Cabinet crisis which leads to a Knesset vote for new elections. For electoral purposes the country is treated as a single national constituency. Each party provides a slate of 120 candidates, and Knesset seats are apportioned according to each party's percentage of the total vote, starting at the top of each list.

■ ל"גבר" מגיעה רכילות בשפע, מכל הסוגים, הוא כבר שמע הכל ודי קשה להזיז לו. ובכל זאת, פתאום מגיע קטע הגורם ל"גבר" הנאה מיוחדת. את הסיפור הבא, "גבר" ממש אהב:

לקראת ביקורו של ג'ורג' שולץ בישראל, הכינה השגרירות האמריקנית עלון־תדריך מיוחד, המיועד לשולץ ופמלייתו. העלון הוא משהו בסגנון "הכל ובקיצור על ישראל": דמוגרפיה, אקלים חברתי, תוצרים לאומיים וכולי. ועכשיו אנחנו מגיעים לקטע העוסק במוסדות הציבוריים בישראל: שם, במשפט הפתיחה, מוגדרת ישראל כ"democrazy" – משהו הניתן לתרגום, בקושי רב, כ"מדינה מטורפת" או משהו כזה, הצעות־תרגום מוצלחות יותר יתקבלו בברכה.

מן השגרירות מבהירים שמדובר בטעות־כתיב, הכוונה כמובן ל"democracy", דמוקרטיה. אבל אלו בדיוק הטעיות שעושות ל"גבר" את היום.

■ ספרים, א־פרופו ב': הוא לא רק קורא ומתפעל, פרס. בימים אלה הוא עוסק, בשעות הפנאי, בתרגום לעברית של שיריו של המשורר האהוב עליו ביותר, אייזיק רוזנברג הבריטי. לא, בשלב זה לא ידוע ל"גבר" על כוונה להוציא תרגומים אלה לאור.

■ האמא־היהודיה שלו יכולה בהחלט להיות גאה: הבן, מייק בורדה, הוא גם יפה־תואר, גם כשרוני, גם חביב – וגם אדמירל. ולא סתם אדמירל – אלא מפקד נושאת־המטוסים "סאראטוגה" וחבורת ספינות־הלווי שלה. חביב חביב, אבל לא כל אחד מצליח להצטלם אתו ביחידות ולקבל תמונות חתומות ומכתב הוקרה בכתב ידו. אחד המעטים הוא יעקב יובל הירושלמי, פנסיונר מ"אגד" הנוהג לפסל עבודות־עץ ולחלק אותם לגדולי־עולם המבקרים בישראל. וכך כתב האדמירל בורדה ללשם, לאחר שקיבל מידיו את הכתובת "ירושלים", מגולפת בצורת אניה: "כל התענוג שלי, להכיר מישהו שעובר כל־כך קשה כדי לגרום אושר לזולת. עבודתך נפלאה, ומשום שהיא משרתת את השלום, הרי אנו עמיתים לעבודה. כל טוב".

■ בפוליטיקה האמריקנית, בדרגים הגבוהים, פונים הבכירים זה לזה בשמות פרטיים. אישים מצמרת המימשל שלנו אימצו לעצמם נוהג זה, לשמעון (פרס) אין שום בעיה לפנות לשולץ בשם הפרטי, ג'ורג'. מישה (ארנס) פונה לתום (פיקרינג) כאילו ישבו על אותו סיר כשהיו ילדים. גם למנחם בגין לא היתה כל בעיה עם שמות פרטיים. למי יש, בהחלט, בעיה בנדון? לראש הממשלה שלנו, יצחק שמיר. אפילו אם יענו אותו, הבהיר – הוא לא מסוגל לפנות ישירות לג'ורג', דיק והארי. אצלו – רק שמות־משפחה.

■ קטע טריוויה נחמד. לפניכם רשימת סופרים ידועים שכתבו את ספריהם הידועים – בעמידה: ויקטור הוגו ("עלובי החיים"), לואיס קארול ("עליסה בארץ הפלאות"), בנג'מין דיזראלי ("סיביל"), ולאדימיר נאבוקוב ("לוליטה"), וירג'יניה וולף ("אל המיגדלור"), ארנסט המינגווי ("הזקן והים") וקנת קלארק ("ציוויליזציה").

■ ספרים, א־פרופו א': בשיחה פרטית התוודה שמעון פרס כי חמשת הספרים שהרשימו אותו ביותר, בין כל הספרים שקרא עד היום, היו "אטימות הראש האמריקאי" ("דה קלוזינג אוף דה אמריקן מיינד"), מאת אלן בלום, "האורגיה הנצחית" ("דה פרפצ'ואל אורג'י", על חיי גוסטב פלובר), "הפאראדוקס הרוסי" ("דה ראשן פאראדוקס", על רוסיה בת זמננו), "חיים ומוות בסין" ("לייף אנד דאס' אין צ'יינה", סיפורה של אשה שהוצאה להורג בתקופת "המהפכה התרבותית" בסין) ו"ציפורי צל" של רן בניה סרי.

■ רומן חדש לנמר איתן מטורי – טלי' רבטמן, אחותו של המסעדן אילן רבטמן. חברה הקודם של טלי, ניק סקריבנס, שימש בעבר כסמנכ"ל מלון "ימית" – והיום הוא מנהל את סניף עסקי השידוכים של הלנה עמירם בלונדון. טלי, אגב, לא נזקקה לשירותיו כדי להגיע לחבר הנוכחי שלה.

אדמירל מייק בורדה (שמין), יעקב יובל וירושלים של עץ.

■ גליה אלבין מתחתנת. הבעל המיועד הוא יהודי אמריקני, רופא (אורולוג) מלוס־אנג'לס. החתונה תיערך ב־24 בנובמבר, ההזמנות לידידים כבר נשלחו. גליה עתידה להתגורר באל.איי. עם בעלה הטרי ושני ילדיה הקטנים מנישואיה למיקי אלבין. בתה הגדולה (14), מבעלה הראשון, נשארת בארץ עם אביה.

■ מישל חדד הפך, כזכור, מאיש משטרה לחוקר פרטי. נסיונו כפרייבט־איי, אף שאינו מבוסס ביותר, הספיק ללמד אותו כי הכספים הגדולים נמצאים בחקירות בענייני אישות, בגידות וכאלה – אך חדד החליט מראש כי זהו בדיוק התחום ממנו ידיר רגליו, עיניו, מקפתו ומצלמתו. חדד הצהיר שהוא הולך על חקירות פליליות וכלכליות בלבד. כך שאם יש ל"גבר" חשדות בדבר עיסוקיה של האשה כשהוא בעבודה, חדד הוא לא האיש לפנות אליו בעניין. מאידך, כשרצו הדתיים לאסוף פרטים מפלילים על ציצ'צילינה, כדי להעיף אותה מהארץ, אל מי פנו? אל מישל חדד. וכך הוא נאלץ ללכת לצפות בהופעתה, ו"גבר" מגיע למסקנה כי קשים חיי הבלש הפרטי.

■ כבר סיפרנו לכם על הסרט שמכין יועץ־הנשיאים, עו"ד ליאון צ'רני, על עצמו. כעת הוא מחפש יפות־יפות לגילום תפקידי הנשים שנטלו חלק זה או אחר בחייו. כל הסיכויים שנראה בסרט את חלי גולדנברג וקרולין לנגפורד. כעת מחפשים מישהי שתהיה בת־דמותה הקולנועית של מנה וילברשטיין, מי שהיתה חברה קרובה של צ'רני במשך שנים. מועמדת אפשרית – מעצבת האופנה מיכל יטינזון, המזכירה קצת בהופעתה החיצונית את מנה וילברשטיין של פעם.

■ כשהופיע הנשיא חיים הרצוג במעמד "הקהל" ליד הכותל, הוא הקריא כמה פסוקים מספר התורה שהיה שייך לאביו, מי שהיה הרב הראשי לישראל. אבל לא זה הפרט הפיקנטי: מי שהכין אותו למעמד, ולימד אותו את ההטעמות וההדגשות הנכונות, לא היה אלא... בנו, מייקל הרצוג, המשמש לבד מעבודתו כפרקליט גם כבעל־קורא קבוע בבית־כנסת בהרצליה־פיתוח.

יש אנשים
שגם... מבלים בעבודה

אם החלטת לקבוע את משרדך ב־Century Tower,
גם עבודתך תהיה בילוי מהנה.
כבר בכניסה, כשנהג השירות ידאג להחנות את
מכוניתך, תרגיש שלעבוד ב־Century Tower זה
באמת סיפור אחר.
הנוף בחוץ מרהיב ביופיו, ממרום
כל 20 קומות המגדל נשקף לפניך
הים במערב, והרי ירושלים במזרח.
הנוף בפנים מרהיב לא פחות;
לובי מפואר מצופה שיש
טובל בירק, שטיחים רכים
מקיר לקיר על פני כל
המסדרונות והחדרים
ומעליות מהירות.
Century Tower משלב
בכפיפה אחת עבודה, בילויים וקניות.
הוא מתנשא מעל בניין השקם ברחוב אבן גבירול. בקומותיו הראשונות
מתוכננות מסעדות, מרכז קניות מפואר ומועדון בריאות משוכלל עם חדר כושר ומגרשי טניס.
איפה עוד בארץ אתה יכול לקפוץ למשחק טניס קצר בהפסקת הצהרים מבלי לעזוב את מקום עבודתך?!
כראוי לבניין ברמה כזאת, תמצא ב־Century Tower מערכת בקרת אקלים משוכללת בכל החדרים, קוי
טלפון, טלקס ופקסימיליה בכמות בלתי מוגבלת, וכמובן שרותי אחזקה ושמירה במשך 24 שעות ביממה.
הגישה ל־Century Tower קלה ונוחה (רח' אבן גבירול מהווה ציר תנועה מהיר בשעות העומס).
וגם החניה אינה בעיה. ב־Century Tower קיימים 600 מקומות חניה מקורים
(הרבה יותר מאשר ברוב החניונים בתל־אביב!).

לפחות ⅓ מחייך אתה נמצא בעבודה -
יש מקום שגם תהנה מכך.

אנשי עסקים רבים ושגרירויות מתכננים את
משכנם ב־Century Tower, אתה מוזמן להצטרף
אליהם. לרשותך להשכרה או למכירה, משרדים
בגדלים שונים בחלוקה פנימית לפי צרכיך.

משרד המכירות -
אבן גבירול 124 ת"א
טל. 253205, 03־217723

CENTURY TOWER®
מגדל המשרדים היחיד בצפון ת"א

"נשות חיינו", ספר סיפורים ממלחמת לבנון. מחברו קרלוס גולדברג: בריחה שהרסה אותנו, הגברים, במשך חצי־שעה בלבנון, לא העלתה אפילו חיוך במסיבה עם הנשים. חוויות מלחמה שקשה לשתף בהן את האשה בבית.

צילם: רובי קסטרו

קרלוס גולדברג. מושבניק, מילואימניק, הופעת בכורה כסופר.

מאת חלמה אדמון

אחרי מלחמת לבנון הם ניסו לארגן מסיבה משפחתית. כל אנשי פלוגת המילואים, רופאים וחובשים מגולני, הביאו את הנשים והתכוונו לשמוח. היה כישלון נוראי, אומר קרלוס גולדברג. בריחה שהרסה אותנו במשך חצי שעה בלבנון, כשהיינו רק אנחנו הגברים, בתוך המלחמה, ורוב הבריחות היו מקאבריות, לא העלתה אפילו חיוך במסיבה.

לספר הביכורים שלו קרא קרלוס "נשות חיינו", ולא מפני שהוא מספר על הנשים בחיי גיבוריו. הסיפורים הקצרים של גולדברג מדברים דווקא בחוויות שלעולם אי־אפשר יהיה לשתף בהן את הנשים. תמונות הדם והרעת והפחד, המנותקות מן ממציאות החולין ללא שום תקווה לחיבור. "איך שכעסנו אלוהים... איך ששנאנו את כולם," כותב גולדברג בסיפור שנתן לספר את שמו, "אך בעיקר ובמיוחד את נשותינו. את נשותינו שעזבנו פה. שאינן איתנו בחוויה הנוראית הבלתי נגמרת הזאת. את נשותינו שאינן אוהבות את חברינו מהיחידה. (...) שלא תצלחנה לעולם לגשר על המצוקה הפרטית שלנו, ועל העובדה שברגעים האלה כל בן אדם, כל זר המשתייך למעגל הזה (הצבא. ת.א.), יותר קרוב ויותר אהוב עלינו מכפי שהיו נשות חיינו מעולם".

הוא התחיל לכתוב מיד אחרי המלחמה. בקיץ 82', בתאג"ד שנודד לאסוף את הפצועים וההרוגים של המלחמה הראשונה שבה השתתף, הבטיח קרלוס לעצמו, שאם הוא יוצא משם חי, יעשה שני דברים. אחד: הוא יכתוב ספר. שנים: הוא יתחיל לרוץ למרחקים מרתוניים. הוא מימש את שתי השאיפות בלי יסורים מיותרים. כל הסיפור שלו, עם ההתישבות במרומי הגליל בלי תנופה אידיאליסטית רושפת, עם הכתיבה הנינוחה, ההוראה בבית ספר יסודי בקרית שמונה, קטיף התפוחים השכם בבוקר, והריצה לאורך עשרות קילומטרים של כביש הררי מדי יום, כל הפרטים הפיוטיים הנעימים האלה, יוצרים תמונה של איש צעיר ולא מיוסר. כלומר, סופר, במובן הקדורני, המתעמק במקטרת ונושא על גבו את כאב העולם, לא יצא ממנו. קרלוס בעצמו אומר כך.

קרלוס הבטיח לעצמו, שאם הוא יוצא משם חי, יעשה שני דברים. אחד: הוא יכתוב ספר. שנים: הוא יתחיל לרוץ למרחקים מרתוניים. הוא מימש את שתי השאיפות.

יש לו פנים חייכניים, מוארים באופטימיות נקיה. למרות החוויות הישראליות שלו כגבר המשתייך ליחידת מילואים, שתגיבוש החברתי והאובססיבי מאפיין אותה, למרות השסס הנוחש קרלוס מרגים דמות של ישראלי חדש. ריצת המרתון מחסרת מגע את הכרס, כמובן, אבל לא רק בעניין החיצוני מרובה. החוויה הישראלית שלו נספגת מנקודת מבט חיצונית, מובדלת מעט, המאפשרת הבעה בשלב מוקדם. ההפנמות שלו לא הופכות לריקון פנימי בגלל חוסר היכולת להחציף. גולדברג כתב על מלחמת לבנון

רחוק מהנשים

בשלב שעם ישראל ולוחמיו, עדיין לא התחילו ללקק את הפצעים. תקופה של אימהות נגד שתיקה ותנועות המחאה של אנשי רוח ישראליים, קרלוס כבר כתב סיפורים. סיפורים ישירים על ילד פלשתינאי הרוג, וסיפורים סוריאליסטיים, על מיפגשים בארץ המתים, עם דוד שנשרף בטרבלינקה וחייל סורי שנהרג בלבנון.

גולדברג הוא כותב מיידי. מלבד שירי נעורים שכתב בימי התיכון בספרדית, לא עסק בכתיבה במשך שנים ארוכות, ואין לו ערימות נייר מתקמטות במגירה. הסיפור הראשון שכתב נשלח למוסף הספרותי של "מעריב" והודפס. גם הסיפור השני. הכותב הציג או ראשוניות חוויה, שאיש לא העז עדיין לפרוק, בכוונות הבעה ובלי לגייס מכשירים ספרותיים מיותרים.

לעברית המיוחדת של גולדברג יש הסברים. הוא נולד בפאראגוואי, גדל בארגנטינה ועלה לארץ בתום לימודי התיכון. הוא קורא ספרות כמעט רק באנגלית ומדבר בספרדית, בערבית ובעברית. היה זמן שהוא חש שמרוב שפות נותר תקוע באיזו צומת לינגואיסטית, שאינה נותנת בידיו כלי הבעה. לבסוף נחת בתוך העברית. כאן, הוא מרגיש נוח לכתוב. הנוחיות שלו מולידה על הנייר צירופים שהעברית מתקשה לעכל, אבל חיספוס השפה

"נשות חיינו" קטעים מהספר

מגיעים למקום ההיתקלות ואני רואה שנגמ"שים שחסמו את הציר הודרדו לתהום. היער היה פעם צפוף ויפה, עכשיו הוא בוער והתוס לא ייאמן. יש פצועים והם מרוכזים מאחורי סוללת העפר.

לאחר התייעצות קצרה, אנו מקבלים רשות לתת טיפול ראשוני מיידי בלבד, כי המיון הרפואי שלנו חייב להמשיך לנוע עם הטור. שיש מיון אחר, כמאתיים מטר מאחורינו, והם יבצעו את השלמת הטיפול. כבר תירגלנו את זה – כל אחד וציודו, נשק אישי דרוך ונצור, הנהג מוריד את הכבש, צריך לרדת וזה קשה. קשה לצאת מהביטחון היחסי של הגלדה אל האוויר הפתוח, כשאלפי רסיסים מחפשים את ראשך.

אנחנו רצים כפופים לעבר הצעקות. שריקות חדות מטילות אותנו ארצה פעמיים לפני היער ואני רואה את עצמי רץ לעברם כמהופנט. זה אני ולא אני. לא מרגיש שאני זוחל, אך אני רואה את עצמי זוחל. תופס פצוע ונשכב לידו. לכל הרוחות, אני ממש רואה את עצמי כמו בסרט, אבל לא מרגיש מאומה. הבחורצ'יק בוהכרה ובוכה בשקט.

"תרגע יא באבא", אני אומר לו, "עכשיו הכל בסדר".

מנחם שואל בצעקה אם אני מסתדר לבד, אני רואה שהוא עסוק בטיפול הריאתי, כלומר, הוא מנסה ממני שאסתדר לבד עד שהוא יתפנה.

אני מתכופף ליד הפצוע ומתחיל לקרוע את בגדיו. שואל אותו כל מיני דברים והוא עונה לעניין, וזה כבר טוב. בדיקה ראשונית. הגוף מלא חורים קטנים מרסיסים. לא אטומי, אבל לא נורא. שטף דם בשוק, שליפה ותקנה מהירה של חוסם עורקים, ואני רואה ולא מעמין, שהעסק עובד והדימום פוסק. הדף מטיל אותי ולשוני נמלאת אדמה. חוזר אליו, שם חבישה על הכל ומקבע לו את הרגליים. מנסה לבדוק דופק, אך הכל רועד מסביבנו. הוא רגוע, הנבא חוזר אליו והוא מקבל מנת מורפיום.

החברים של הפצועים באים לשכב לידם, עד שהמיון השני יגיע, מישהו דוחף לכיסי הפרים של הפצועים פתקים עם דרישות שלום.

מיקי קורא לי ואני מתגלגל לכיוון שלו. אני מגיע אליו, אך סבוזן מדי שאין מה לעשות. נשכבים ליד הגוויה ומתנשפים מכבדות. מיקי ממשיך להסתכל אלי, ורק אז אני קולט את הסטר. קודם כל החייל הזה, הגוויה הזאת, לא משלנו. לאט לאט אני רואה את הפרטים הקטנים, והם מלאים רבים כל כך, שכלא הבחנתי בהם מיד. אמנם משלנו כבר. בחיילי איוב רבים, אך זה מרגיש אותי בצורה מוזרה שוב ושוב. הזעזוע והאיומי התחיל כשהבחנתי שמדיו של החייל הזה לא מתאים, ממש לא מתאים.

מיקי עוזר לי כלי להוציא מלה כמו מכסה את הגוויה על גבה.

משהו נגע לי במגבת, ואני מסתכל על מיליטרי. [illegible]

[illegible]

[illegible]

החיילית עם התום המלווה ניסוחים שאינם חשים את השפה, טווים חן בוסרי לסיפורים של גולדברג. עריכה קלה היתה מוסיפה גיבוש לחלק מסיפוריו.

אבל גולדברג, היושב לו במושב רמות נפתלי, שני קילומטרים מהגבול הלבנוני, לא התמנא "בעניינים האלה", כמו שהוא אומר, כשהגיע להוצאת "ספר" בתל־אביב. ההוצאה הזאת מתמחה בהוצאת כתבי יד לאור, תמורת תשלום המחבר. עסק מסחרי שאינו מתעניין בתוצאה המבורכת. קרלוס רצה ספר. הוא שילם 3,000 דולר תמורת ערימה של 470 ספרים, המונחים עכשיו בארון תכית הצבא, והוא מרוצה. הוא כבר השלים את כתיבת ספרו השני, שיהיה רומן אורג משלושה סיפורים, שאחד מהם נושק אל מעבר לגבול הסוריאליזם.

בספר השני אני כבר ארע יותר על תהליכי ההוצאה לאור, הוא אומר. ומתכוון לסיפור המוצר, לא להתמגאות בדרכים המפתלות של בתי ההוצאה לאור. יש דברים, הוא אומר, שאני לא רוצה להיכנס אליהם. טוב לי כריוק אישה שאני.

(המשך בעמוד 8)

הפחת/י ממשקל גופך ללא כל מאמץ... ללא תרגילים מפרכים... מבלי שתאלץ/י להתנזר מהמאכלים החביבים עליך.

הפחת/י מהיקף מותניך 3-10 ס"מ תוך 30 יום ללא מאמץ וללא דיאטה עם

צמיחה דינאמית

באו נהדוף את עודף המשקל

שיטת הצמיחה הדינאמית מבטיחה ומקיימת!

כתפייך נראות רחבות יותר... כאשר הינך מקטין את היקף מותניך!

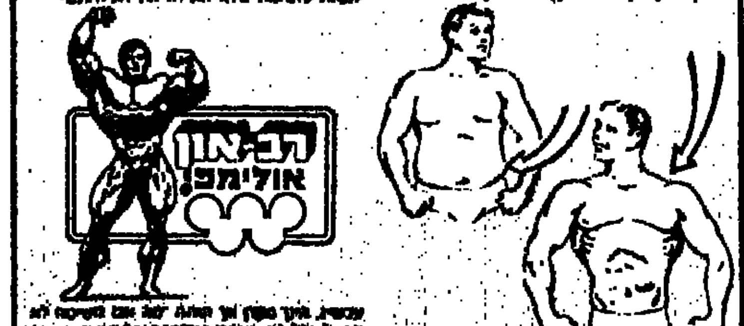

כל מה שעליך לעשות עכשיו הוא למלא את התלוש המצ"ב ולשלוח אלינו

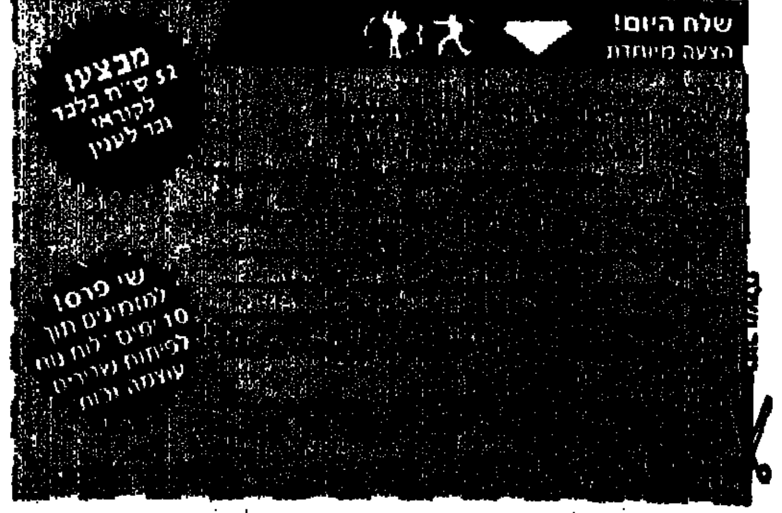

רחוק מהנשים

(המשך מעמוד 7)

ואז מתבהרת לפני השומע תמונת המושבניק המתעורר ברבע לחמש בבוקר שאווירו טהור כתינוק. מחוץ נע החושך בגלים מטוללים, וגולדברג, שמנחש בחשיכה את מראה עמק החולה מתחתיו, יוצא במגפיו למטע התפוחים. בחודשי הקיץ ותחילת הסתיו קוטפים את הפרי. אחר כך מתחילה עת הגיזום. בשבע הוא מתקלח ולוקח את שני הילדים לגן ולבית הספר, בשמונה הוא נכנס לכתה שלו בבית ספר תל־חי בקרית שמונה. טוב לי שם, הוא אומר עוד פעם. בתל אביב הוא מכיר רק את הרחובות שבהם עובר מסלול המרתון בפורים, וגם זה בקצב של ריצה עם זיעה בתוך העיניים.

ההתבוננות של גולדברג בחוויה הגברית של המלחמה היא יותר אנושית מאשר יהודית, או ציונית. העליה של אביו הרופא עם משפחתו מארגנטינה, לא ברורה לו עד היום, גם כשהמשפחה המורחבת מאושרת במשק הגלילי המצליח. אולי בגלל מקריות הגעה שלו לארץ, גולדברג מציץ אל הישראלים היהודים והערבים באותה חיבה. מעבר למחוות המוות, קרלוס מודה שהמלחמה משכה אותו מהכחינה הזאת, של משחק ההתגרות עם המוות, טעון הספר בתחושה העזיפה ביותר של מתויכות חברית המאחדת גברים במלחמה. מחוץ למילואים, אומר קרלוס, אנחנו בכלל לא מתראים. אפילו נמנעים מפגישות. אבל צריך לראות איך אנחנו נפגשים ברמעות, ממש בוכים, כשקוראים לנו למילואים.

הסיפור "החכורה" עוסק בשמונה חיילי מילואים שאינם נפרדים אחרי המלחמה. חבר תשיעי מקשר אותם, כשהוא שוכב בבית החולים כצמח. החבורה שורדת בבית החולים, משליטה טררים פרועים משלה סביב מיטת החולה, מפציצה אותו בגרויים. איש מהם אינו מוצא מנוח לנפש שאמורה לחזור לחיים סדירים. לקשרים עם נשים יש אופי מבוהל וארעי. סוד גדול, שנצר בחפירה בלבנון תחת הפגזה מטורפת, מחזיק את החבורה בתלישות מן החיים. עד שהם מוצאים את היסאם, חייל הפת"ח ששהה עם חברם ברגעיו האחרונים, ויכול להסביר את הכדור העברי שהיה תקוע במוחו. היסאם גואל את הצמח ואת חבריו מיסורי הפרת האמון החברי. פשוט נפלט לו כדור, אומר הערבי, בשעה שהחבורה עורכת לו האפלה על חוף תל אביב.

גם כשהם עורקים, הם עושים זאת בחבורה ("עריקים"). גם כשהם אוהבים אותה אשה ("אילמים"), הם אוהבים יותר זה את זה, גם כשהם יורים זה בזה, הם אוהבים את חייל האויב כבשרם ("הרוד מולא"). הדעות הקישחת הזאת, המלוכנת בהבל החם של המוות, לפי קרלוס גולדברג, היא האילן המלבלב לנצח מתוך המלחמה.

סוג אחר של אחווה קנה גולדברג בשנה האחרונה, שהיתה לו שנת שבתון. רחוק ממלחמה, או מילואים, או שיגרת עבודה, הסתגר עם אנשים ונשים באולפן קיבא בנתניה. הוא למד ערבית ויצא משם "כמו חדש", לפי המלים שלו. הוא אומר בעיניים נוצצות: התנסות אנושית עשירה, שאין כמוה בעולם. חייתי שם עם גברים ונשים מהגרה, עולים חדשים, ערבים ישראליים, אנשי בטחון ומשטרה. וכולנו אהבנו זה את זה. זאת חוויה לכל החיים.

לקרלוס גולדברג (33) קרו כמה דברים, מאז שירד מן האניה בחיפה ב-72' והתפלא לראות כמה ערבים יש ברחוב. עד שהגיע חשב שברחוב היהודי פוסעים רק יהודים. וגם המעורבות בחיי הערבים בארץ כתובה בספר הבא שלו.

■ תלמה אדמון

סיאט מלגה 1.5 1988
מכונית שתהיה גאה בה.

טכנולוגיה שתהיה גאה בה
בסיאט מלגה יושמה טכנולוגית הרכב המודרנית והמתקדמת ביותר בעולם. ה"מלגה" מצויידת במנוע "פורשה" חדשני שנבנה כהצלחת ביצועים מעולים עם דרישות חסכון קפדניות. המנוע בנפח 1.5 ליטר מפיק 85 כ"ס לבלימה מצוייד בתא שריפה נחוש הבוכנה, מהלך קצר וגל זיזים על, המבטיחים ניצול אנרגיה מקסימלי וחסכון עצום בצריכת דלק: רק 6 ליטר ל-100 ק"מ במהירות של 90 קמ"ש. (תקן EEC-80/1268)

במנוע הותקנו מערכות חדשניות כמו למשל: הצתה אלקטרונית משוכללת; מרימי שסתומים הידראוליים המונעים צורך בכוון שסתומים.
והחשוב מכל: מרווח הטיפול התקופתי ארוך במיוחד: רק אחד לכל 15,000 ק"מ!

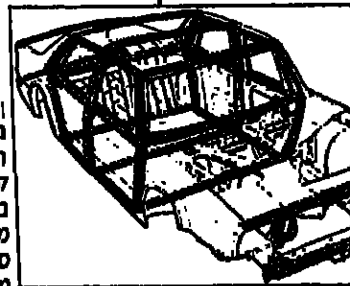

בטיחות מירבית
תשומת לב מיוחדת הקדיש המתכנן קרמן לנושא הבטיחות. הנוסעים במלגה מוגנים בתוך תא פלדה. מערכת מתלים נפרדים ומרווח סרנים גדול במיוחד מעניקים יציבות מעולה על הכביש. ההיגוי חד ומדוייק והנסיעה נעימה וחלקה גם בדרכים משובשות.

הספקה מיידית!

מחיר לדגם 1.5 G.L.
25,843 ש"ח
כולל מע"מ לא כולל הפקדה ואביזרי רישוי

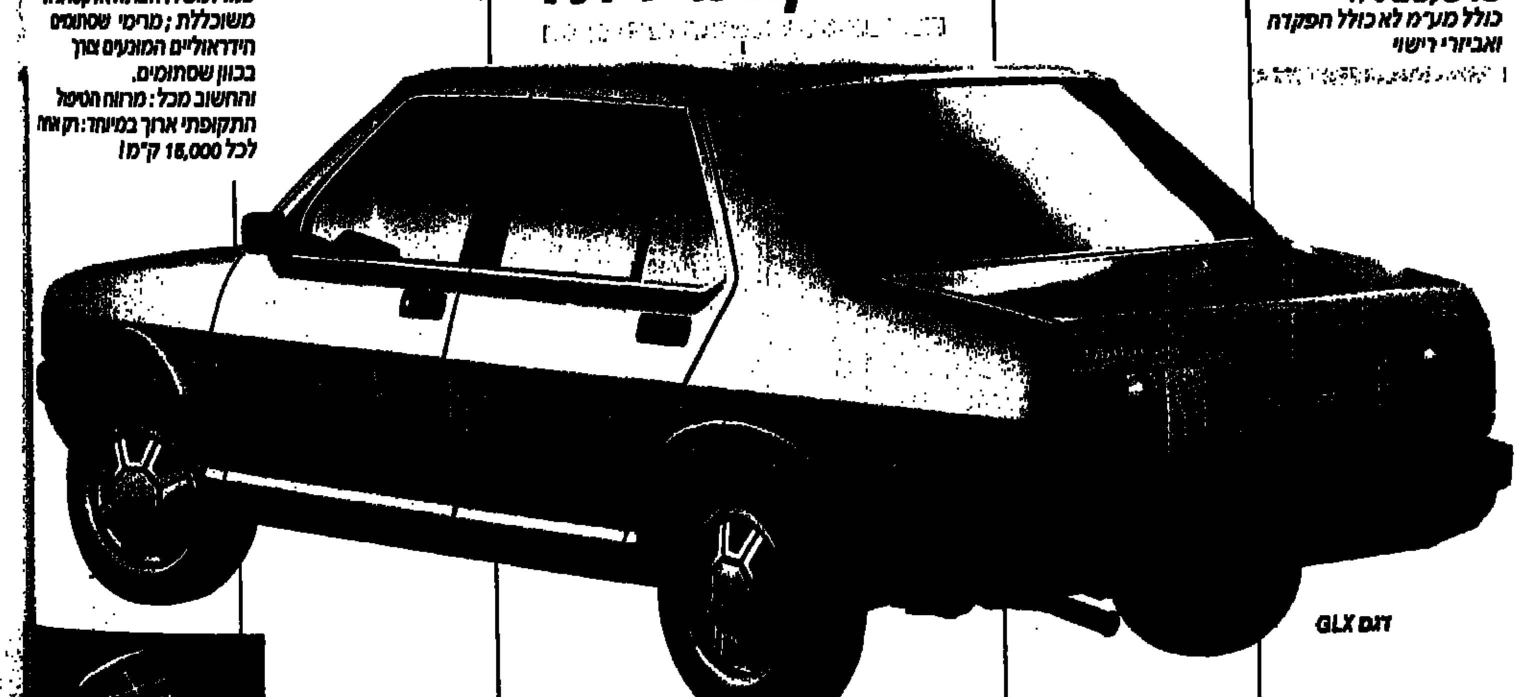

דגם GLX

6 שנות אחריות נגד חלודה
סיאט מלגה עוברת טיפול מונע מיוחד נגד חלודה ולאחר מכן נצבעת ב-6 שכבות צבע.
לכן, יכולים מפעלי סיאט להעניק לה 6 שנות אחריות נגד חלודה.

GARANTIE 6 ANS
ANTI CORROSION

6 שנות אחריות נגד חלודה

תיבת הילוכים חדשנית
בסיאט מלגה תיבת הילוכים ... "וורנר פורשה" אשר נוסתה ... עצומה על מסלולי המירוצים באירופה לפני שהותאמה ... והתוצאה: 5 הילוכים קדמיים שמעניקים למכונית עוצמה ... מוט ההילוכים הספורטיבי ... החלפת הילוכים קלה וחלקה.

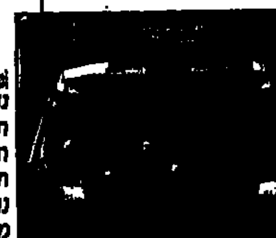

נוחות סלונית שתהיה גאה בה
המבנה הקומפקטי של המנוע ורוחק הסרנים הגדול במיוחד אפשרו תכנון תא נוסעים גדול ומרווח לנהג ולעוד 4 נוסעים.
מצבי הנהיגה מחושבים לשלמות וכל מתג "יושב" במקום הנכון כדי להבטיח שליטה מוחלטת.
תא מטען ענקי תוכנן במיוחד לאחסון מרווח של כל מה שדרוש לטיולים משפחתיים.

סיאט מלגה 1.5 לבחירתך בגימור GLX-I GL
SEAT MALAGA
עם מערכת מנוע פורשה
טכנולוגיית המנוע המתקדמת בעולם

24 מוסכי שרות ברחבי הארץ:
מבטיחים לך שרות מקורי אמין ויעיל בשעת הצורך.

סוכנויות ראשיות: סעם אספניה אוטומוטורס בע"מ - תל-אביב, המסגר 43. טל. 03-338955/6. סניף חיפה, העצמאות 68, טל. 04-663730. סניף ירושלים, שלום ציון המלכה 12. טל. 02-228224.
סוכני משנה: שפילמן שרותי רכב - רמת השרון, סוקולוב 93 טל. 03-490683. מכוניות בגג'ו - השרון 35 הוד השרון. טל. 052-455857. מוסך א.א. - קרית שמונה, אזור תעשיה דרומי ת.ד. 446 טל. 069-49456. נאסר א-דין - שואפט, דרך רמאללה ת.ד. 36137 טל. 02-855543. צח-אור - קרית מלאכי, אזור תעשיה באר-טוביה מיקוד 70996 טל. 055-87878, 055-87484. רעים - אילת, אזור תעשיה ת.ד. 1166 טל. 059-76146. צבאח סובחי - דיר אל אסד (מול כרמיאל) טל. 04-987609. גיל-קאר - נתניה רח' ברקת 4 טל. 053-347970.

אכסניית פניאל, לא־כבו־ריכאן. בית בזלת שחורה, בית אבן בהירה, בריכה מי־מעיין חמים, כנסייה קטנה ומיוחמת־כאמת. ומסעדה מיוחדת לאורחי האכסניה. לא הידור. מעמן.

מרפסת המסעדה. הכינרת היא הדוכרבן שבקצפה.

בבריכה ניקווים מי מעיין, חמימים בחורף, מרעננים בקיץ.

לא רואים כביש, לא רואים רכב. אל [illegible]

ועוד מרפסת. צמודה ונוף כינרת. ליד הכביש וכמו בקצה העולם.

מרפסת של הכינרת

מאת מנחם תלמי

צילם: דורון זוסמן

מרפסת תלוייה מעל מידרגי גנים, מעל חוף ים. מרפסת אבן כבדה, סכוכה בענפי עצים שואפי מרומים. מרפסת מעל הכינרת. צמודה אל בית בזלת נושן ואיתן. משקיפה אל חלקת הים. אל החוף המזרחי. אל מול התנשאותם הקודרת מעט של הרי הגולן. מרפסת עם שולחנות וקנקנקי שתייה וצלחות שנערכו לקראת ארוחה. שומעים את משק הגלים המכים ערנות בחלוקי החוף, שומעים את זימרת הציפורים בסבכת ענפי העצים. קרוב מאוד לכביש טבריה־מגדל. אבל מכאן, מהמרפסת הגבוהית הזו, לא רואים כביש, לא שומעים רכב. כאן אתה בעולם אחר, שבוי נופי כינרת.

מעל המרפסת – החלון הגדול של המטבח. סאלח מהכפר טורען, מנקה דגי אמנון, שוסע בהם חתכים אלכסוניים, מכין אותם לטיגון. כשיהיו מוכנים יביא אותם לשולחנך שבמרפסת אחיו של סאלח. סמיר שמו. למעלה, מעל המרפסת, מעל המטבח, מסדרת נערה כבת שמונה־עשרה את אחד מחדרי האורחים. גם היא מהכפר טורען. בתו של סאלח הטבח, העובד במקום הזה ברציפות, זה עשרים ושתיים שנים. סמיר מסייע לידו מזה שבע שנים. בתו של סאלח היא עובדת זמנית. סיימה לא מכבר את התיכון. אומרים שהיא בחורה מוכשרת. אולי ישלחו אותה ללמוד באוניברסיטה.

עד שיגיעו הדגים טורחים יושבי המרפסת המוצלת בניגוב חומוס. נועצים מזלג בפרוסות קישואים מטוגנים, שיצקו עליהן טחינה ולאחר מכן הכניסו אותן לתנור ובטרם יבשו – הקישואים והטחינה – שלפו אותם והגישו. אחר־כך יגיע מרק ירקות־בשר, מרק ביתי עם הרבה אורז, מיגוון ירקות ונתח בשר עטור קוטו. כשפוסקים לרגע נהמת האוכלים וקישקוש הכלים, אפשר לשמוע את הזמרות הדגים בתוך יורת השמן הרותח. זה יקח קצת זמן עד שיהיו מוכנים. אבל כשסמיר יביא את סלאט הירקות הטרי, הרענן, הריחני, זה יהיה האות כי הדגים זכו להיפוך אחרון ומייד יישלפו מן הטיגונת וישוגרו למטה, אל שולחנך הצופה פני הכינרת.

ממערב לבית הבזלת ולגדר התוחמת בין הכביש לאכסנייה הנ[illegible] ניצב שלט של אגד, המכריז כי כאן "הגן הרוסי". כוונת השלט היא למה שמשתרע מצפון לאכסנייה. ואילו האכסנייה עצמה קרויה "פניאל" והיא שייכת לימק"א־ירושלים. מקום נוצרי לחוף הכינרת. זוג מנהליו – מיכל ותמיר טל – יהודים כשרים. מרבית הצוות, בני הכפר הגלילי טורען – מוסלמים. וכמעט כל האורחים הפוקדים את המקום הזה, קיץ וחורף, הם ישראלים בני דת משה. בשולי המיתחם ניצבת כנסייה קטנה, מותאמת לנוף הייחודי של המקום, עם שמשת־חזית גדולה, שדרכה רואים נתח ניכר מפריסת הכינרת. לא נראה כי כנסייה זו נלחצת מפעילות־יתר. מעטים הבאים לכאן להתפלל. הרוב מגיע לנפוש ולהנות. כל אחד עם אלוהיו שלו. ואיש אינו מתעניין בזהותו.

יש הטוענים כי פינה זו, בצד הכביש היוצא מטבריה לכיוון מגדל ולבקעת־גינוסר, היא אחד המקומות המקסימים לחוף הכינרת. מיתחם מדרוני, הצונח בשיפוע תלול אל חוף הכינרת, כולו מידרגים מעובדים, עם "גנים תלויים" והרבה אילנות נוי ועצי פרי. משעולים סלולים ומדרגות מתעקלים ממרום המיתחם, דרך הפיכנים והגנים, אל החוף שלמטה, הסכוך בצמרות אקליפטוסים.

המקום תחום ומגודר היטב, מוסתר מעיני עוברים־ושבים בכביש החולף לצדו. כדי לקחת באתר ולהנות ממנו אתה חייב להימנות על המתארחים בו. ולאלה מציעה אכסניית פניאל כתריסר חדרים בגדלים שונים, קצת ספרטניים, אבל עם שרותים צמודים ומיזוג אוויר. כחמישים אורחים, זו הקיבולת המירבית. כדי להתארח כאן בעונות ה"חמות", אתה חייב להזמין מקום חודשים רבים מראש. יש יותר דורשים ממקומות. רבים מבין המתארחים כאן "קבועים". מרביתם יכולים להרשות לעצמם אכסניות מהודרות ויקרות יותר. אבל ייחודו וקסמו של המקום, טעמו והאווירה הפמיליארית שמשרים בו זוג מנהליו, מהווים מקור משיכה למי שהגיע ונפגע.

גנים, מדשאות, כנסייה קטנה ובורות בירכתיים ושני מיבני אבן – זו אכסניית פניאל. אחד מן השנים הוא בית בזלת שחורה, השני בית אבן בהירה. שניהם תלויים על נוף הימה, על הגני המכוסות על צמרות האקליפטוסים הישישים וצמרות האורנים נכנפי הרוח, על עצי הדקל, הרימון, התאנה וההדר הנטועים במדרגי הגני הכטרי־תלויים מעל הכינרת. בעיבור הצפוני של המיתחם נישקת למי הכינרת בריכת אבן, אליה מוזרמים מי מעיין חם.

מאז ומתמיד נראה מיתחם פניאל מסוגר, מתבודד, כורך כלפי

(המשך בעמוד [illegible])

פאב

הסניף: פאב שכונתי ומוסיקה ביתית

"פאב שכונתי" הוא מקום שגרעין קשה מלקוחותיו הקבועים לא צריכים אפילו להתניע את האוטו כדי להגיע אליו, וכשהם לא בבית בערב מחפשים אותם שם. יש כאלה באבן גבירול, בקינג' ג'ורג', בשיינקין.

באחרונה התברר לי, שיש רחוב שלם "שכונתי". בתור ילידת גדת הירינגוף, דור שני, רחוב יהודה המכבי תמיד היה "הרחוב שדרכו נוסעים לקולנוע דקל". אה, כן, הכרתי גם את קפה מילאנו. לא מזמן עברתי לגור באיזור, ועדיין אני לומדת את נפלאותיו. יש שם בנק, סופרמרקט, שני בתי מרקחת, מכולת, מעדניה, בוטיקים, חנויות צעצועים, חנות אופניים ואפילו חנות לטבעונים. ויש גם בתי קפה וסטייקיות, בהם יושבים אותם פרצופים שפוגשים גם בסופר עם הסלים ובבנק עם החשבונות לתשלום.

בפינה של הרחוב השכונתי (מס' 91) יש גם ביסטרו-פאב שכונתי, הסניף. מקום מתאים במיוחד לימי החורף: הכל עשוי עץ, ואם סוגרים את דלת הכניסה, אפילו חמים. שולחנות הפאב בנויים לאיכלוס חבורות גדולות, ובסופי שבוע הן אכן מגיעות: חבר'ה מבוגרים שמגיעים לקבלת שבת אחר הצהריים, חבר'ה צעירים שמגיעים לחגיגות יומולדת בערב, משפחות מעורבות שמגיעות לצ'ולנט בשבת.

המקום פתוח גם במשך היום, ואז אפשר לראות כמה קבועים מאיישים את הדלפק המאסיווי. יש נקודות תצפית טובות, ולצד מלאי הבקבוקים נראות גם קופסאות שימורים: לבבות ארטישוק, אספרגוס, כבד, דגים ושאר פינוקים. ממול אפשר לראות את הטבח, מסביר לאחת המלצריות את הרכבה של פלאטה זו או אחרת.

פלאטה בשרים קרים או גבינות (לאחד) עולה 15 ש"ח, כך גם ספיירבס, נקניקים, מטוגנים. נקניקיות בבירה עולות 9 ש"ח, סלט גדול (יווני, או סלט הבית) 6.5, מוקרמים 8 ש"ח, גולש 8, מרק עוף 4, אומלטים 6–7, סיגרים 6, קלאב סנדוויץ' 10, ומי שבא לו דווקא קוויאר אדום ישלם 33 טבין ותקילין.

שתיה: בירה 3–3.5 ש"ח, חריפים וליקרים 9 (המשוכללים יותר 12 ש"ח), בקבוק יין 15, ירדן וגמלא 35. קוקטיילים – 10 ש"ח. ואם החברה שלכם משום מה עוד לא התקלקלה ומבקשת הרבה ספרייט בשנדי שלה, תדעו לכם שרפי המזג שואל את המלצרית אם היא לא רוצה גם כוס מים ליד...

הכי כיף זו המוסיקה, ממש כמו שאוהבים לשמוע בבית: דייאר סטרייטס, ברונסקי ביט, דייויד בואי וכו'. מסתכלים על קלינט איסטווד, לפני שהיה ראש עיריה, תלוי על הקיר עם קרניים מעל הראש, ומתפננים על הצלילים. בשבת בצהריים, אם לא נוהרים, פוגשים שם את השכנה ממול, עם הבעל והילדים, אוכלים צ'ולנט.

שרית פרקול

עובדה

■ חימוש ■ כך מתחלקים מקורות הנשק שמגיעים למדינות העולם השלישי:
ברית המועצות – 30 אחוז
ארצות הברית – 26
צרפת – 9
בריטניה – 6
נותרו 29 אחוזים. שם גם ישראל.

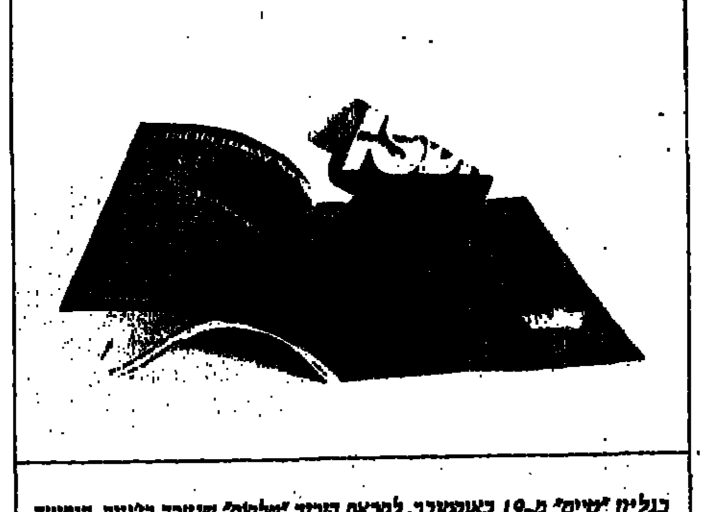

בגליון "טיים" מ-19 באוקטובר, לקראת היריד "טלקום" שנערך בז'נווה, הופיעה מודעה מרהיבה של חברת "סימנס" הגרמנית בנושא טכנולוגי-תיקשורתי. אי-אפשר היה שלא לראות את המודעה, היא קפצה מן העתון, פשוטו כמשמעו. כתצלום אתם רואים כיצד לשני עמודי נייר עבה יותר מדפי העתון, הוצמדו פיסות קרטון שהוכנו למיגדל הנושא את שם החברה. המודעה עלתה בוודאי הון תועפות, אך גם כך, הכנסת העמודים הללו לשבועון בינלאומי המופיע במיליוני עותקים דרשה את המפרסמים ואת הגרפיקאים כאחד. צילום: גרי אברמוביץ

ספר

ניתן לעובדות לדבר

לפני שכתב את "גיזת הזהב", לפני "אני קלודיוס" ו"קלודיוס האל", כתב רוברט גרייבס אוטוביוגרפיה ("שלום ולא להתראות", הוצאת זמורה ביתן, תרגום מאיר ויזלטיר).

יש כל מיני דרכים לכתוב אוטוביוגרפיה. גרייבס בחר בדרך הנראית פשוטה מכל. בלי לבוש ספרותי, בלי צעצועים. עובדות קטנות כהוויתן ועל פי סידרן. אחד מן התענוגות הגדולים בקריאת ביוגראפיות בא מן התחושה שלא מספרים לך עניין מצוץ מן האצבע. בסיפור של גרייבס התענוג הזה שלם בגלל נקיון השפה, עד כי הפרטים הטריוויאליים מככבים. למשל, גרייבס נותן את רשימת "מטענם המינימלי, השוקל כששים ליטראות" של החיילים הצועדים במאי 1915 מן העיירה הצרפתית קאמברן. ההתעמקויות בפרטים הותירו בין הדפים מובלעות מרנינות כמו סיפורי היכרות עם משוררים וסופרים אנגליים (ג'ורג' מלורי, תומאס הארדי), או עלילות מהורי ספורט הטיפוס על הרים.

גרייבס ידע לבחור את החומרים בדרכם מן המציאות אל הספרות. וזה סוד קיסמו הדק של הספר הזה. בסוף דרך העובדות הותיר הסופר לקורא את כל מרחב שדהו של הדמיון.

הספר נכתב כשהיה גרייבס בן 33 ועדיין לא עסק בכתיבת פרוזה. עיקר עניינו היה בשירה במשך שנות בחרותו. הוא קרא שירה ושוחח על שירה בהפוגות שבין המיתקפות על שוחותיו של פריץ המציץ ממול. רוב הספר עוסק בשהות המתגוננת בחפירות על אדמת צרפת. הפאשלות של מצביאי הצבא הבריטי נחשפות כאן מעמדת התצפית של קצין הרובאים הוולשים המלכותיים, המבצע את הקרב בשדה. הוא עושה זאת בלי לחטט מעבר למידה הסטרילית ביותר בתחושות הנולדות ממראה המוות הזול הזרוע בחפירות. מתוך אופן הכתיבה מסתבר הג'נטלמן המתענג לחסוך במלים ובפרצי רגש.

גרייבס כתב את הספר בעיצומה של פרשת גירושין מכאיבה ורגע לפני עזיבת אנגליה לצמיתות (הוא חי וכתב במאיורקה מאז 1929 ועד למותו לפני שנתיים). אילו נפלו עובדות חיים כמו שלו לידיים אחרות, יתכן שהיו נפרשים על הדפים הרבה רגשות דביקים. אבל גרייבס הותיר על הנייר רק בדל חיוך זעיר ומאופק.

תלמה ארמון

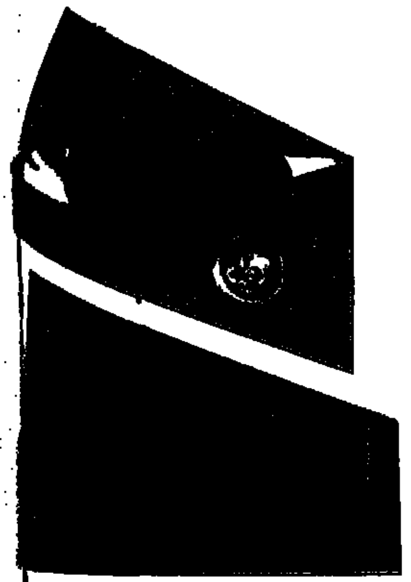

הפק"ל המשרדי, סגור – ומוכן לפעולה (צילם: שמואל רחמני)

מקבץ

כל המשרד, בחתיכה אחת

היפאנים האלה, לא מפסיקים לחשוב לרגע איך למזער לנו את העולם. לפני שבועות אחדים הראינו לכם במדור זה, איך הם מצליחים להכניס ולהכניס כמה פריטי ציוד משרדי ללוח הזהה בגודלו לכרטיס אשראי. או הנה מגיע מכשיר קצת יותר גדול, נראה כמו אולר – אבל כשמתחילים לפרק אותו, מגלים שהוא מכיל כל מה שמזכירה מיומנת עשויה להזדקק לו במשרד, מלבד מכונת-הכתיבה והכוס.

או כך: האולר-המתקפל הזה מקפל בתוכו מספריים משובחים, שדכן, מחורר, מטר-מתקפל, צלוטייפ, קופסת נעצים, סכין חיתוך, תולש סיכות וזכוכית מגדלת. השם למיתקן, הולם בהחלט, הוא "סקטורי", או "מפעל" בעברית. עדיין לא ראינו בחנויות בישראל, אורלי קיבלה מתנה מיפן והיא לא מפסיקה להתגאות.

ארי רימן

האיתורית הכותבת עברית ואנגלית.

קשר

איתורית ליודעי קרוא

היא דו-לשונית, כמו כל ילדה מבית טוב. היא יודעת כתוב ואם האוחז בה יודע קרוא, מה טוב. האיתורית הכותבת, שפרצה לפני חודשים לחיי הקשר, במקום הצפצוף הטורדני המודיע לך כי במוקד ממתין לך מסר. עכשיו המסר מגיע במישרין, כתוב עברית או אנגלית, או כל שפה אחרת הנכתבת באותיות לאטיניות. בארץ עליה, יש לכך יתרון בלתי-מבוטל. כמו שיש יתרון לתוכנה העברית, בשביל מי שבבית הספר לא אהב כל-כך שיעורי אנגלית. האיתורית החדשה יכולה להעביר מסר שאורכו עד 500 תווים, כלומר כמאה מלים. זה לא מעט. ההודעה נשארת בזכרון המכשיר הקטן, לקריאה כאשר המקבל אותה מתפנה לכך, או אם הוא מעוניין כי עיניים לא רצויות יציצו בדברים הכתובים על הצג. האיתורית הכותבת היא למעשה מיקרו-מחשב. בין יתרונותיה – קליטת ההודעה במדוייק, בלי שיבושים ובלי שגורם השיכחה יגרום לתקלות. האיתורית הכותבת עברית היא אחד השירותים שיכולים לשכור מנויי "איתורית שירותי תיקשורת".

עופר הילל

מרקע

טלוויזיה + טריוויה = טלטריוויה

מכורים ל"מבט"? אינכם יוצאים מהבית לפני נעימת מזג האוויר? כעת אתם יכולים לצפות במהדורת חדשות בינלאומית מרתקת, וזאת אגב מישחק טריוויה. את המימד הטריוויאלי החדש השיגו בעזרת קלטת V.H.S. בת 60 דקות, המנציחה עשרות קטעים מיומני חדשות ששודרו בבריטניה במאה הנוכחית. על המשתתפים במישחק לצפות בחדשות המשודרות ולענות על למעלה מ-2,000 שאלות, המתייחסות לאירועים שהוקרנו. טריוויה מיוחדת זו דורשת ממשתתפיה קצת יותר מזכרון מופלג וידע נרחב. כאן צריך להפגין גם יכולת אבחנה וזכרון חזותי, בעיקר לפרטים.

בין נקודות השיא המצולמות של המאה העשרים בוררה חברת Welcome Toy האנגלית בהכתרת המלכה אליזבט, הכרזת מלחמת העולם השניה, הגביע העולמי בכדורגל, חתונת צ'רלס ודיאנה, רצח הנשיא קנדי ואירועים מסעירים וטריוויאליים אחרים. לבעלי מכשיר וידיאו נוסף, עד שיגיעו ההקלטות לארץ, שהמישחק פשוט-להכנה. מקליטים מהדורת מבט או יומן, ממציאים שאלות ויש לנו משחק ללימוד האקטואליה.

בועז קוסטר

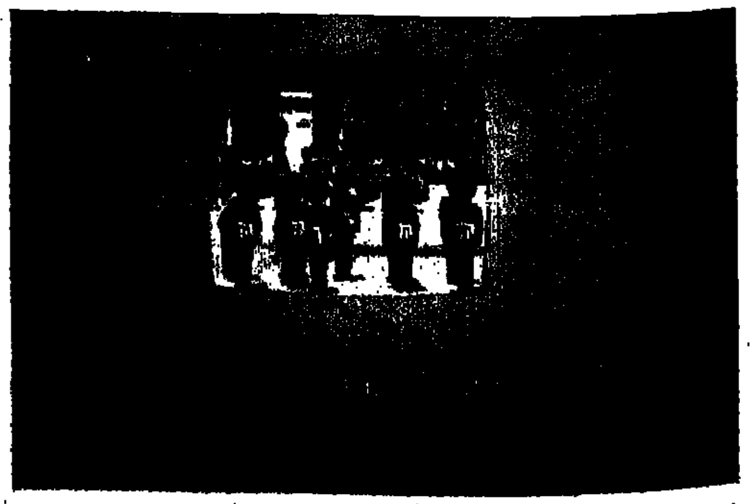

לחץ על הכפתור, ראה מצעד ובסוף ענה על השאלה: כמה כפתורים יש בטוניקות החיילים ממשמר המלכה?

חן המקום

■ מיצפור בכרמל ■ מצידי הכביש המתפתל לאורך הרכס של שמורת הכרמל נשקפים נופים, מן היפים בארץ. רשות הגנים הלאומיים הקימה שם מספר גדול של נקודות תצפית. ניתן לעצור וליהנות מהנוף ומשירותי הגינון. מאחד המיצפורים הללו נשקף נוף יפה במיוחד. האתר נמצא בתחילת המעלה, צפונית לעוספיה, ונקרא על שמו של סגן דוד איזן ז"ל וחבריו, אשר נפלו במלחמת ההתשה ב-23.5.1970. צופים מכאן על מורדותיו המזרחיים של הר הכרמל ועל חלקו המערבי של עמק יזרעאל. קרית טבעון נראית כמונחת על כף היד ובאופק רואים את נצרת. בחורשות היפהפיות שסביב החניון מתקני פיקניק, צל, אויר טוב ושלווה אמיתית למבקר.

כתב וצילם: אלדד זקוביץ

רגע לפני האהבה

אהבות משונות

האהבה למולדת
מגבירה את הבטחון,
האהבה לפרוטה
מגבירה את החסכון,
האהבה לעבודה
מגבירה את הפריון,
האהבה למקלחת
מגבירה את הנקיון,
האהבה לאשה
מגבירה את ההגיון
והאהבה אליך
משבשת את כל אלה.

אז מה?
נפסיק לאהוב?

עמוס אטינגר

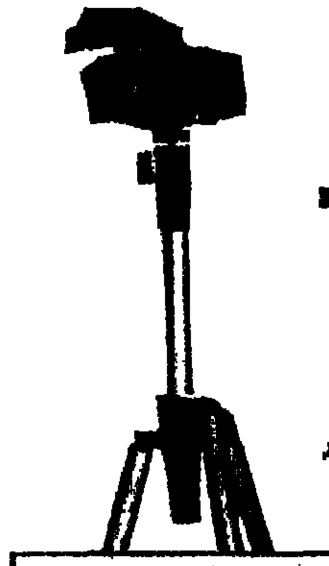

קליק

החצובה השטוחה הראשונה בעולם

יש: "מג'יק 1", החצובה השטוחה הראשונה בעולם. קומפקטית ונוחה לנשיאה, כמו שחלמנו תמיד. חלפו עברו ימי היסורים, כאשר בטיולי החברה להגנת הטבע נאלצנו, הצלמים שבחבורה, לגרור

החצובה השטוחה, כשהיא מקופלת. כ-4 ס"מ עובי

תלת-רגל איתנה וכבדה. "קולפו", יצרני החצובה השטוחה מבטיחים שיציבותה מסוגלת לעמוד במשימות נשיאה כבדות למדי, לרבות ציוד וידאו. כבר עם הוצאת החצובה יצאו לשוק תיק-צילום חדש, הנרכש בנפרד, אשר חלקו התחתון הוקדש לאיכסון החצובה. מחיר התענוג בארץ 160 ש"ח, כולל נרתיק לנשיאה. לא זול, אבל צלם שאוהב לטייל, לא יישאר אדיש. היבואן, "פוטופילם".

עמיר חרד

האקס של

בירגיט נילסן: קשה להיות כוכבת. אבל זה גם תענוג.

בירגיט נילסן, 184 סנטימטרים יפהפיים, תפסה את הגל הנכון. הגל שהפך אותה מצעירה דנית אלמונית לכוכבת. לגל הזה קוראים סילווסטר סטאלונה.

ה

סיפור מוכר וידוע – ועדיין נשמע כאגדה: צעירה יפה שולחת תמונה לכוכב הקולנוע, עם הצעה להיפגש. מסוג המכתבים שכוכבים מקבלים בשקים. אלא שבמקרה שלה התלהב הכוכב ממה שראה בתמונה, השניים נפגשו – וכעבור זמן־מה מוצאת בירגיט (גיטה) נילסן הדנית את עצמה נשואה לסילווסטר סטאלונה, הנחשב היום לכוכב־הקופה מספר 1 בעולם כולו.

האגדה נמשכה 19 חודשים. בירגיט ניצלה היטב חודשים אלה, לקידומה האישי: הופיעה בסרטים אליהם לא היה לה כל סיכוי להגיע קודם־לכן, כשהיתה עדיין אלמונית ("קוברה", "רוקי 4" "השוטר מבוורלי הילס 2"), הצטלמה, התפרסמה – והגישה תביעה על סכום עתק, בן כמה וכמה מיליוני דולארים, כשהגיעו הדברים לגירושין. תפסה את הגל הנכון, מאיזה צד שלא מסתכלים על זה.

השמועות טוענות כי במסגרת הסכם הגירושין, התבקשה בירגיט שלא להשמיץ, לא לדבר עם עיתונאים על תקופת חייה המשותפים עם סטאלונה. אם אמנם הושג הסכם שכזה, קשה היה למצוא לו ביטוי בראיונות שהעניקה בירגיט נילסן לאחרונה, כמו הראיון שנתנה לכתב ששוחח אתה בחדר־ההלבשה שלה, דקות לפני הופעתה (כזמרת) ברשת־הטלוויזיה "ערוץ 5" ברומא.

"אני מאוד רגשנית, אך גם מאוד חזקה. אני בחורה ספונטאנית, תמיד אופטימית ועובדת קשה" – כך היא מגדירה את עצמה בפתיחת הראיון. היא מתוודה שהעובדה שסיפור הגירושין כבר מאחוריה מסבה לה אושר רב.

האם חשבת על האפשרות לחזור לגור בדנמרק?

"לא. דנמרק היא ארץ מאוד קטנה. כשאת גרה שם, וכל הדברים והחברים שלך שם, את יכולה לומר שזה נהדר. אבל אחרי שניסית לגור בחו"ל, זה מאוד קשה להסתגל לאורח־החיים הדני. אני מאוד אוהבת לבקר בארצי, אבל מעדיפה לגור במקום אחר".

האם הגעת לראיון בטלוויזיה האיטלקית כדי להתרחק ככל האפשר מסטאלונה?

"לא, בכלל לא. נושא הראיון עלה הרבה לפני הגירושים מסילווסטר".

מה בדיוק השתבש בנישואים שלכם?

"אין משהו מסויים שאפשר להצביע עליו. פשוט, אחרי זמן מה, שני אנשים מגלים שהם כבר לא יכולים לחיות יחד. זה לא שמתעוררים בוקר אחד וטראח – מחליטים להתגרש. זה מתפתח במשך הזמן".

האם 19 החודשים שלך כאשתו של סטאלונה היו מאושרים?

"כן".

האם ציפית שנישואייך ל"רמבו" יימשכו לעד?

"אני אף פעם לא חושבת בצורה כזאת. אני חיה מהיום למחר. אף פעם אי אפשר לדעת מה יהיה המצב בעוד עשר שנים, או אפילו בעוד שבועיים. אני מאוד ספונטאנית, ואני פשוט משתדלת לעשות כמיטב יכולתי".

"מה השתבש בנישואים? אין משהו מסויים שאפשר להצביע עליו. פשוט, אחרי זמן מה, שני אנשים מגלים שהם כבר לא יכולים לחיות יחד. זה לא שמתעוררים בוקר אחד וטראח – מחליטים להתגרש. זה מתפתח במשך הזמן".

האם אתם בכלל מדברים ביניכם?

"כשהתגרשתי, החלטתי לחיות חיים משלי. אנחנו מדברים על דברים שצריך לסדר, אבל כמובן – אנחנו לא מדברים כל יום".

היו שמועות שאמרו, שאסור לך בכלל לדבר עם עיתונאים על הנישואים שלך.

"מותר לי לדבר על כל דבר שאני רוצה. אחרת לא הייתי יושבת אתך כאן".

איזה סוג גבר יהיה הגבר הבא בחייך?

"אני לא יודעת".

"צבע השיער הלבן שלי נוצר בשביל סרט, ומאז נשארתי איתו. צבעי האמיתי הוא בלונד".

אמרו עלייך שהיית אם רעה, כשעזבת את בנך, ג'וליאן, בשביל קאריירה הוליוודית ובשביל סטאלונה.

"הכל תואר בצורה שלילית. קרה לי מה שקורה למיליוני אנשים אחרים. בדנמרק, כשמתגרשים, צריכים להחליט מי יקבל אפוטרופסות על הילד. כשהתגרשתי מקאספר (נגן הרוק קאספר וינדינג. המע.) גרתי בגרמניה ובאיטליה בגלל העבודה כדוגמנית, וטיילתי המון. ג'וליאן היה אז בסך הכל תינוק, וזה לא היה הוגן כלפיו לטלטל אותו מבית מלון אחד לשני. לג'וליאן היתה מטפלת, וקאספר דאג לו יפה. בעיני אחרים זה נראה כאילו לא איכפת לי ממנו. אבל למען האמת, חשבתי עליו. לכן רציתי שיגדל בסביבה שקטה ונעימה. כשיגדל, וכשאדע איפה אני תוקעת יתד, נוכל להתחיל לחשוב על יחסי אם־בן. זה מה שהיה, אבל אף אחד לא פירסם מעולם את ההסבר שלי. החלטתי מה שהחלטתי מתוך אהבה לבני. עשיתי את הדבר הטוב ביותר בשבילו".

האם ניסית בשלב כלשהו לקבל עליו אפוטרופסות?

"לא. אבל ניסיתי לפתח בינינו יחסים טובים".

באיזו תדירות את רואה אותו?

"יותר ויותר, כי עכשיו אני באירופה. עליי להודות שכשאני באמריקה, עובדת על סרט, למשל, קשה לי להתראות איתו לעיתים קרובות. עכשיו אני יכולה לראות אותו בסופי השבוע. ההורים שלי יכולים להביא אותו, וגם אני יכולה להגיע לקופנהגן בקלות".

מה אתם עושים כשאתם יחד?

"מה שעושים כל האמהות והילדים, אני מניחה".

את מבקרת לעתים תכופות בדנמרק בלי שיירדו על בך?

"כן, כמובן. הבעיה בשאת 'כוכבת' היא, שאנשים רוצים לצלם ולראיין אותך. לכן זה נחמד לבוא הביתה כאלמונית, להיות רק עם ג'וליאן ועם ההורים שלי, בלי להצטרך לענות על שאלות".

מהן תכניותייך לעתיד?

"אני מקווה להצליח עם התקליט שלי, 'כל אחד מספר סיפור', ואני מקווה להמשיך לעשות סרטים באמריקה".

את חושבת על קאריירה של זמרת, שחקנית או דוגמנית?

"זמרת. אני כבר לא עובדת כדוגמנית. לפעמים יש לי איזו עבודה קטנה בתחום הזה, אבל הדוגמנות היא נחלת העבר. הסכמתי, למשל, להופיע בטלוויזיה האיטלקית -- כדי לקדם את מכירות התקליט שלי".

איך את שומרת על הגוף היפה הזה, על כל ה־184 סנטימטרים שלו?

"אני מתעמלת כל יום; זה חשוב - וזה גורם לי להרגיש בריאה. אני עובדת קשה על המראה שלי".

מדברים הרבה על החזה שלך והכוונה, בין השאר, לשמועות על הזרקת־סיליקון.

"כן, אבל אני לא רוצה לדבר על זה..."

הצבע הטבעי של שיערך הוא לבן?

"לא, הוא בלונדיני. צבע השיער הלבן שלי נוצר בשביל סרט, ומאז נשארתי איתו".

האם תתבעי את העתונים שפירסמו עלייך סיפורים לא כל כך מחמיאים?

"לא, אולי עתון אחד (מאן הבריטי). אינני יודעת. הדבר יצריך הרבה זמן וכסף, ובמילא אף פעם לא אוכל לשלוט על מה שהאנשים כותבים".

את חוששת לחייך?

"לא".

אבל מקיפים אותך שומרי־ראש.

"אם אני יוצאת אל קהל נלהב של 15,000 איש, זה נהדר שמישהו שומר עליי – זה לא מפני שאני חוששת שמישהו ירצה אותי".

קשה להיות כוכבת?

"כן, אבל זה גם תענוג".

שרות "גאמא" ■

"זו היתה טעות מההתחלה"

סטאלונה נגד נילסן. סיפור בכמה מערכות, הזוכה אצלנו להתעניינות מיוחדת - בגלל הימצאו של סילווסטר סטאלונה בישראל, להסרטת "רמבו 3".

גירושין, מערכה ראשונה: השמועות מדברות על סכום של כ־6 מיליון דולאר - ואולי הרבה יותר - ששולם לגברת כדי שתסתום את הפה על תקופת נישואיה לסטאלונה. בינתיים מתפשטות השמועות שמדובר בגברת דורסנית, שהחליפה את "הסייח האיטלקי" במזכירתו.

גירושין, מערכה שניה: הדוגמנית־שחקנית היפהפיה מכחישה מכל וכל ששולמו לה דמי־שתיקה, כראיה - היא מדברת ומדברת. בעיתונים, בטלוויזיה, בכל מקום אפשרי. מנסה ליצור תדמית של אישה שעברה משבר בחיי הנישואין, ותו לא. החיים נמשכים.

סטאלונה מכחיש בתוקף את הסכומים, "בסך הכל מדובר בחצי מיליון דולאר ובמכונית", מצליחים להוציא ממנו, כשהוא כבר מדבר. על דמי שתיקה מעולם לא שמע, אין לו מה להסתיר, בסך הכל היו נישואין וזה נגמר, "זו היתה טעות מההתחלה". אפילו במשפחתו לא אהבו את רעיון הנישואין לבירגיט.

יש לו בינתיים צרות משלו. אין כמעט יום שקט בהפקה של "רמבו 3", כשסטאלונה מוליך את אנשי ההפקה שלו בקצב שהוא מוליך גיבורים. יש רק אדם אחד השומר בינתיים על מקום קבוע פחות־או־יותר, בחייו: זוהי הדוגמנית קטי דיוויס, חברתו החדשה. בתחילת הצילומים היא הגיעה איתו ארצה, בטיסה ישירה מארצות הברית, היום היא בצרפת והטלפון בין שתי המדינות עובד קשה. לאחר שעות העבודה, בין שיחת טלפון אחת לשניה, סטלונה אוהב לצפות בוידיאו - כשהסרטים המועדפים עליו לצפיה הם "משתק הדובים" ("רמבו 1"), "רמבו" וכל הפרקים של רוקי. בסוויטה המפוארת שלו הוא תלה פוסטרים עם דיוקנו, וכשאינו רואה את עצמו בוידיאו או בפוסטרים - הוא יכול להתבונן במראות הגדולות שהציב בחדרו.

אם להאמין לאנשי יחסי הציבור שלו, הרי שבשעות הפנאי שלאחר העבודה מעדיף סטאלונה סיגר טוב על ערב עם בת המין השלישי. המציאות כנראה קצת שונה: סטאלונה אינו מדיר עיניו (לפחות) מבנות ציון. למרות האיפול, דולפים מדי פעם לעורי הרכילות סיפורים על חדרנית שנראתה עוזבת את חדרו של האליל ב־4.00 לפנות בוקר, וכמעט רצינית ליטרים העובד המצטייד על שיחות החדרים המעולה, ובחורה בת חיי שנים שבילתה עם הכוכב האורח במשך כיממה, והרשימה נמשכת. תנועה ערה של נערות־זוהר סביבו, יום ולילה.

בכל מקרה, הוא מקפיד לישון שמונה שעות כדי לילה, כדי שייראה רענן באתר הצילומים. יש סדר קדימויות.

אדר אבישר

משהו משהו

צילום: צ'יפ היידס, "גאמא"

רק מי שאינו גולש־גלים שרוף חושב שעל גלים גולשים רק בקיץ. וגם מי שהוא גולש־גלים שרוף, לא תמיד יודע כי גלישת־רוח יכולה להיות גם גלישת־גלים וגם גלישת־יבשה (או גלשן־חול). התמונות שרואים כאן מספרות את סיפורו של מסע יוצא דופן, המשלב את שתי גלישות הרוח, יחד עם הרבה אומץ, כישורים וכושר־התמדה. בסוף הקיץ נערך באיסלנד מסע בן 42 יום, לאורך 10,000 קי"מ, בגלשני־רוח. על הים, בין קרחונים, בתוך לוע של הר־געש פעיל, מעל הלבה הרותחת (לראשונה בעולם), ועל גבי מדבר שחלקים ממנו היו מכוסים קרח וחלקים אחרים מכוסים לבה מאובנת ואפר ולקאני. על היבשה הורכבו לשני הגלשנים גלגלים, אך כמו על המים, ההנעה היתה בכוח הרוח בלבד ובהכוונת הגולשים. הגולשים היו שני צרפתים, פגרין אמיה, סטודנטית בת 20, הלומדת שנה שלישית רפואת שיניים ואנטואן אוליוויארו, מהנדס אלקטרוניקה בן 21. את המסע ארגנו פיליפ מאבר, כלכלן בן 23 ופיליפ מוריז, סטודנט להנדסה בן 22, שגם השיגו את המימון.

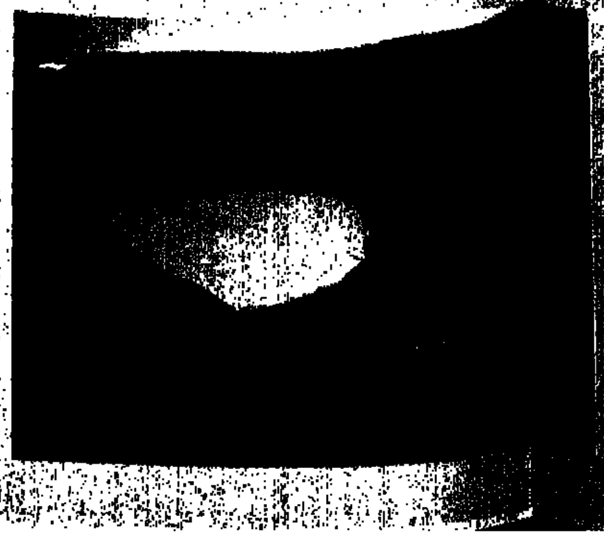

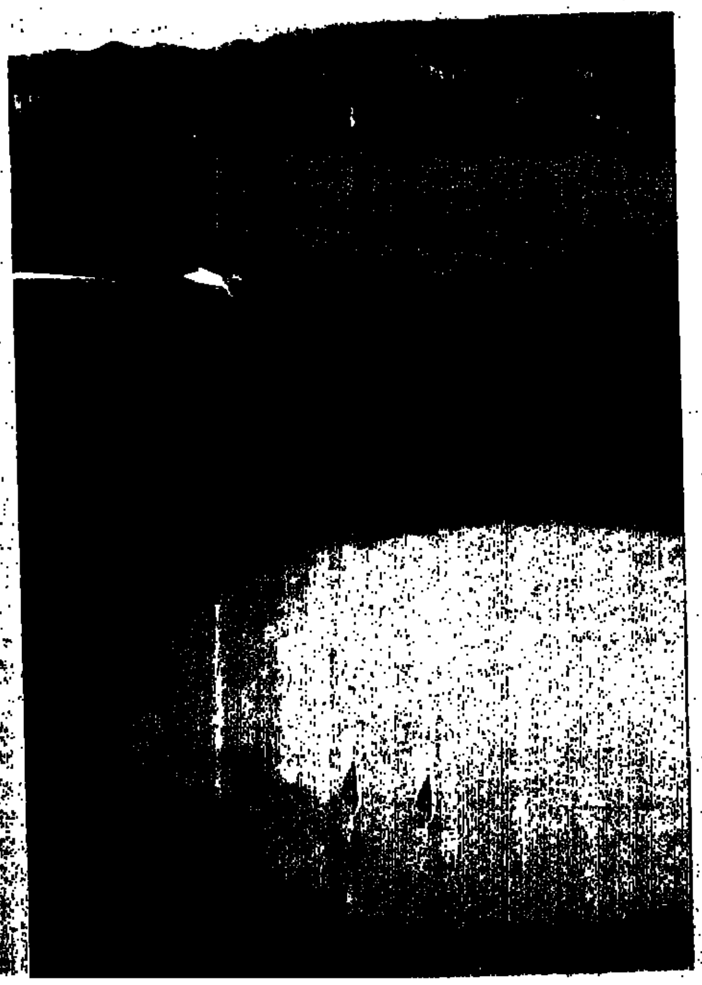

60 שנה לרשת עמל בתחום החינוך המקצועי

רשת עמל – שילוב חינוך, ערכים ועמל כפיים

מאז הצדיק זכו שתי הכיתות הראשונות, ועד היום – נטעו לרשת עמל 136 מוסדות להשכלה ומרכז מידע עולמי. אך הערכים – בעינם נשארו.

מאת יעל מירב

יהודה ארז, מזכיר הדובר "עמל", מוסר כי הרשת מונה כיום מכללות, בתי ספר מקיפים, תיכוניים ותעשייתיים, מרכזים לחניכים, מערכת להכשרת מבוגרים הפזורה בכל הארץ, ופרוייקט פיתוח כוח אדם ייהודי בשיקום שכונות.

על המוסדות העיוניים מפקח משרד החינוך והתרבות, ואילו בתיה"ס התעשייתיים והתיכות מצויים בפיקוח משרד העבודה.

"אנו נותנים תשובה לכל השכבות והרמות בחברה: מהנדסאים וטכנאים, ועד לשכבת החניכות, הלומדת יום בשבוע, ובשאר הימים עובדת בבסיסי צה"ל ובתע"ש, במטרה להכינה לגיוס".

בתגיגות ה־60 לרשת "עמל", בא לידי ביטוי השילוב בין הצד החברתי־תרבותי ובין הצד הלימודי במוסדות.

ביום ההצדעה לירושלים, שייערך ב־13/12, תחת חסותו של טדי קולק, יופיעו להקות זמר ומחול על טוהרת תלמידי הרשת.

ב־6 השנים האחרונות, עם כניסתו לתפקיד של אורי אגמי, מנהל הרשת, הוגברה תנופת ההתפתחות של "עמל", כאשר מושם דגש על שמירת רמת לימודים גבוהה בבתי הספר, בצד פיתוח חברתי־תרבותי. כן הושקעו משאבים רבים בנושא הספורט; ונערכו תחרויות ומפגשים ספורטיביים, אזוריים וארציים, בין בתיה"ס.

כן שוקדים על קיום סמינרים וימי עיון לתלמידים [redacted] על מפגשים בנושאי ידיעת הארץ, [redacted] הארץ ונושאים אחרים.

[redacted] המואץ – מעבר מרכז הרשת [redacted] חדש בנאות אפקה, אשר קומה [redacted] מרכז מדעני טכנולוגי (מפ"ט). מרכז [redacted] מידע ממרכזים שונים בעולם, [redacted] לנושאים ייהודיים בנושאי [redacted] תלמידים. והוצאת לאור [redacted] אשר יסייעו בהפצת

מושג, ע"י קיום [redacted] מהמקובל וגיוון המגמות [redacted] הסדנאות הטכניות, הכלים [redacted] ריבוי המשאבים פירושו ריבוי [redacted] וכאן נכנסת לתמונה עמותת "ידידי [redacted] המתנגת יד ומסייעת לחיזוק החינוך [redacted] והטכני. מנהל העמותה הינו מר יעקב [redacted]

ש: יעקב פת, מנהל העמותה, לשם מה זקוקה "עמל" לאגודת ידידים?

לנגד עיני "עמל" עמד תמיד האתגר לתת הזדמנות חינוכית לנוער מכל שכבות האוכלוסיה, עירונית, כפרית, או כפרית, לנוער כשרוני יותר או פחות, להומניסט ולבעל ידי הזהב.

הגשמת מטרה זו דרשה התאמת מסגרות שונות ומגוונות, לעומת הסטנדרט האחיד המקובל בבתי־הספר. למשל – שילוב עבודה ולימודים לחניכים וחינוך משלים לקבוצות עבודה.

מציאות זו של גיוון המסגרות, דרשה הגדלת השקעות, לעומת קיצוץ תקציבי, עימו אנו מתמודדים כמה שנים.

מכאן נוצר הצורך הדחוף לקבל סיוע ומעורבות מצד ידידים, ביניהם בוגרים, הורים ואנשים המזדהים עם הקונספציה.

ש: מה תפקיד העמותה

התפקיד הוא לתת תשובה לפער שנוצר בין הרצוי למצוי, לסייע, ליזום מפעלים ליד בתי־הספר ולגרום למעורבות יתר מצד הורים, חברים והקהילה.

[redacted] בהשקעות.

העמותה הארצית כוללת [redacted] האוכלוסיה – מוסדי, תעש[redacted] וציבורי. את העמותה מנהלת [redacted] עומד ח"כ אבא אבן.

ש: האם תוכל להמצת את פעלך [redacted] ועמותת ידידיה במשפט אחד

המשפט המתאים ביותר, לדעתי, [redacted] פחות מובטל.

ש: בנסיבות של "אנשי עבודה" השורות בחברה הישראלית כיום, האם אין זה מאמץ מעם להשקיע בנוער, [redacted]

לרשת ביה"ס עמל

מיטב הברכות והאיחולים לרגל חגכם

מאחל:
כתיבה, הספקת ציוד למוסדות חינוך
סוקולוב 72 רמת השרון
טל. 475751 – 490934

לרשת עמל

השוקדת על החינוך על ערכים ועל חינוך לערכים

ברכות לביזות להמשך הדרך ולהמשך הפעילות החינוכית

מאחל:

לעמלי "עמל"

ברכות ביום חגכם
במלאת לכם 60 שנה

לרשת עמל

במלאת לכם 60
המשיכו באותה דרך

הרצל 106 ת"א, טל: 03-821888

לרשת עמל

רשת עמל

לרגל 60 שנות פעילות
והמשך עבודה פוריה

לרשת עמל

שפע ברכות
ביום חגכם

ספקי ציוד מדידה למעבדות
אלקטרוניקה,
חשמל ומחשבים

לרשת עמל

אתכם ביום חגכם
עלו הצליחו

מאחלת:

דרך פ"ת 98 ת"א
טל. 03-338972

[redacted] ביה"ס עמל ולהנהלתה

[redacted] ואיחולים ביום חגכם ה־60
עלו והצליחו בכל השניכם
ובמיוחד במגזר הערבי
[redacted] אחת לאורך כל הדרך

לרשת בתי"ס [redacted]
וליו"ר אורי [redacted]

מיטב הברכות [redacted]
לרגל חגכם ה־60 [redacted]

מאחל: [redacted]

לרשת ביה"ס [redacted]

מיטב הברכות וה[redacted]
במלאת לכם שישים [redacted]
כה לחי

מאחל:
עזרה – אגודה שיתופית [redacted]
לשרותי נקיון [redacted]
הארבעה 24, ת"א

[redacted]

[redacted] אורי אגמי,
[redacted] מברכים [redacted]
מנכ"ל הרשת [redacted]
[redacted] את צוות המנהלים [redacted] ועובדי המינהל.
שגשגו [redacted] את החינוך הטכנולוגי.
הצלחותיכם – הצלחותינו.

ישראל גורלניק
מנכ"ל **אורט** ישראל

לרשת החינוך של [redacted]
רשת עמ[redacted]

ברכות ביום [redacted]
במלאות 60 שנה [redacted]

בית נעמת

לקהילת רשת עמל ביובל [redacted]

[redacted] ונתברך בהמשך הפיתוח
והעמקת החינוך הטכנולוגי והשכ[redacted]
לגידולו של דור צעיר
[redacted] והחברה

שותפי וידידי עמל

[illegible]

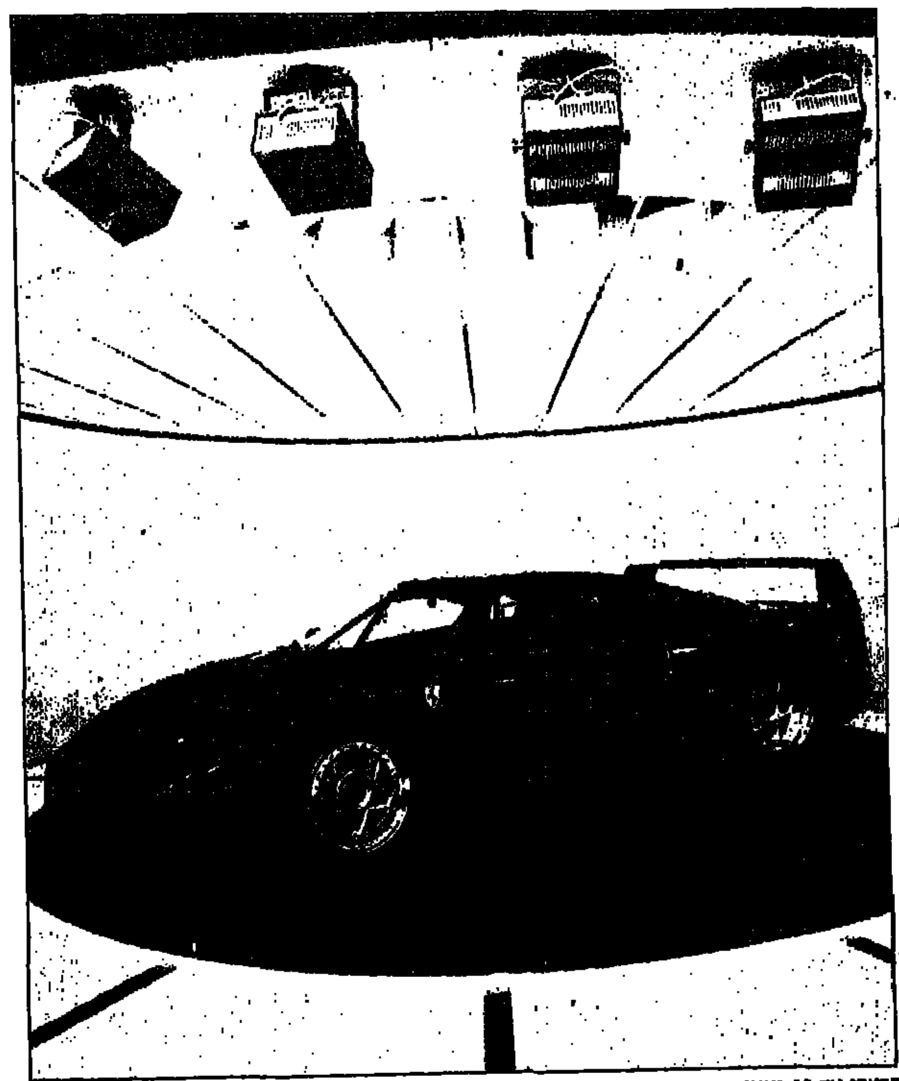

פרארי אף 40 מתערוכת פרנקפורט. 3,000 סמ"ק טורבו. 500 כוחות סוס. 140,000 ליש"ט. לא פחות ולא יותר.

יגואר, הנעה כפול־ארבע

יגואר, היצרן הבריטי היוקרתי, פולש אף הוא למועדון היצרנים המצידים את רכבם בהנעה לכל ארבעת הגלגלים. המערכת תהיה דומה לזו של הטיירה, אך מתוגברת, לצורך הטיפול בכוח של היגואר. המטרה של ההנעה הכפולה במקרה זה, אינה צליחת שדות עפר, אלא ביצועי כביש משופרים. הייצור הסידרתי של מערכת כזאת של דגמי יגואר צפוי לתחילת שנות ה־90.

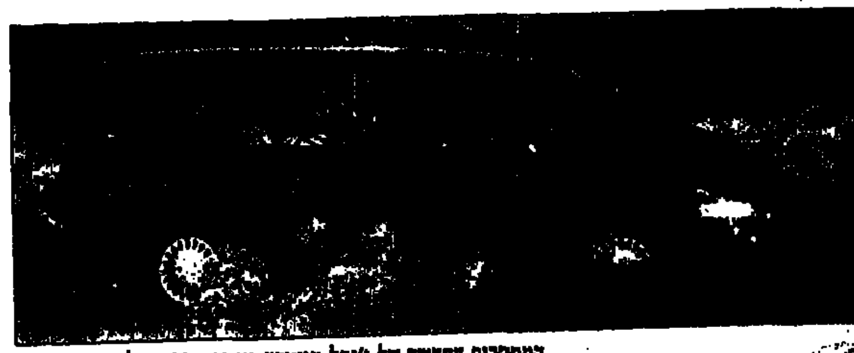

המכונית החדשה של ג'נרל מוטורס, אי.פי.ג'י 200. על הכביש בעוד שנה, אולי גם אצלנו. כל כולה בנויה פלאסטיק, להוציא "כלוב פלדה" המרכיב את השילדה. כבר אושר יצור 200,000 יחידות. שיספיק לכולם.

[illegible]

רולס רויס הצטרפו למועדון ה־100,000. לאחר שחברת פורשה הציגה בבריטניה מכונית סידרתית עם תג־מחיר בסיסי שמעל 100,000 ליש"ט, הועלה מחיר הבנטלי קונטיננטל בכ־5,000 ליש"ט ועתה היא עולה 101 אלף. מעניין אם זה משפיע על מישהו לקנות או לא לקנות.

רכבות מיוחדות מאד

זה לא בדיוק רכבת מלכותית עם קרונות שינה, קרון־טרקלין וכל השאר, ובכל זאת – רכבת מיוחדת. במלאת 40 שנה ל"רכבת ישראל", שהיתה קיימת גם קודם קום המדינה אבל לא נקראה כך, מתרחב משמעותית הענף של "נסיעות מיוחדות". מגמה זו היא פועל־יוצא לחגיגות וארועים שיאפיינו את שנת ה־40 למדינה.

מדובר ברכבות נוספים שלא מופיעות בלוח הזמנים הסדיר. הן מופעלות במועדים ובתוואי מיוחדים, לרבות עצירה לפי בקשת המזמין, בתחנות שאינן בשירות הרגיל. את הרכבות בהסעות מיוחדות ניתן להפעיל מקרונות אחדות, עד לתכולה של למעלה מאלף נוסעים בהסעה אחת, לרבות הוספת קרון־מיזנון. רשת המסילות הארצית אינה מגיעה אפילו ל־600 ק"מ, אך היא משתרעת מראש הניקרה בצפון עד יד מרדכי בדרום ומחוף הים התיכון עד נחל צין בנגב. בכל המסילות ניתן להפעיל נסיעות מיוחדות, על־פי הזמנה מראש.

חגורת בטיחות בעיר – כמו נעל שלוחצת בהתחלה

המדור "שיפי" מלפני שבועות אחדים תרם לוויכוח בעד־נגד חובת החגירה של חגורת בטיחות, את המידע על החלטת שלטונות צרפת להשאיר את העניין להחלטתו של הנוהג והנוסע ברכב. להזכירכם, השחקן הידוע רובר חוסיין נסע עם ידידתו ברכב. היתה תאונה, הוא לא חגר חגורה, נפצע קשה אבל חולץ. חברתו חגרה חגורה, נפגעה קל, יחסית, אבל החגורה נתקעה, היא לא הצליחה להיחלץ ונהרגה. דעת הקהל שנוצרה בעקבות המקרה המזעזע היא שקבעה בצרפת. בכתבה של אלון חובל המתפרסמת כאן, בצד שבחי החגורה, אכן מובאת אזהרה כי יש לבדוק תקינות החגורה ונעילתה. "אברי" רק הביא סיפור שהיה, אינו נוקט עמדה בעד או נגד, מה־גם שהחגירה מעוגנת בחוק.

להלן, כלשונה, גם תגובה שקיבלנו בעקבות הקטע על רובר חוסיין:

בקשר לידיעה על רוב חוסיין וחברתו ז"ל ראוי להוסיף, למען ההגינות המקצועית: אנו כואבים על כל נפש הנוספת בתאונות דרכים, אך חגורת הבטיחות הצילה לפחות 100 חיים על כל מקרה של תאונה שהחמירה, לכאורה, על־ידי החגורה.

חגורות הבטיחות גרמו לירידה משמעותית במספר הפציעות ובמספר האישפוזים מתאונות דרכים בכל מקום בעולם שבו הונהגה חובת החגירה. על התועלת הזאת אין בכלל חילוקי דעות. יכולים אנשים להלוק על התבונה שבחקיקת חוק בנושא, שכן לכאורה חייו של אדם הינם שלו בלבד ואין למדינה זכות להתערב בשיקוליו לגביהם. על כך ייאמרו שני דברים:

א. שהפילוסופיה של הרס עצמי ודאי אינה אופיינית לעתונכם הנכבד;

ב. רשאית מדינה להתגונן באמצעים סבירים מפני העלות הנוראה – לפרט ולמדינה כאחד – של המוות, הנכות, והפציעות הנגרמות בתאונות דרכים.

אנו בטוחים שחגירת חגורות בטיחות גם בעיר, כמוה כנעליים חדשות: העניין לוחץ שבוע־שבועיים ואחר־כך הנועל מתרגל, ובמשך הזמן אף תוהה, איך לא קנה נעליים כאלה שנים לפני־כן.

ד"ר דן ליבק
סגן־מנהל המינהל לבטיחות בדרכים
משרד התחבורה

מהשבוע – חגורות בטיחות בעיר. נלמד לחיות עם זה. כל מה שרצית לדעת על ההדוקה ההדוקה הזאת, המעגנת אותך במקום, במקום שתעוף עם הפרצוף בשמשה הקדמית ועם הצלעות בהגה.

דוגמה: אם מכוניתך תיתקל במסה גדולה, כגון קיר או אוטובוס, אפילו במהירות מוגבלת של 50 קמ"ש ואינך חגור בחגורת בטיחות, המפגש בינך לבין ההגה או עם השמשה הקדמית, יהיה כאילו ביצעת צניחה חופשית על חלקי הרכב האלה, מקומה שלישית בבניין.

חגורה תעגון אותך במקום. זה הרעיון הכללי שלה.

אך לא כל אחד צריך להשתמש בה. אם תושיב זאטוט מצאצאיך ברכב, כשהוא חגור היטב בחגורת בטיחות רגילה – את דינו אתה חורץ. חגורה שאינה ממוקמת כראוי לרוחב הבטן ובקו אלכסוני על החזה, עלולה להזיק הרבה יותר מאשר להועיל.

בין כללי הזהב של התאמת החגורה לנחגר, כלולים גם הידוק החגורה כראוי. כמו בתשדירי השירות. אם שכחתם אותם בגלל השכיחה בטלוויזיה, אז כך: באופן שכף יד תוכל לעבור בין השניים ושהרצועה לא תהיה מגולגלת.

עוד פרט קטן: לשנן לעצמך את מיקומו של מנגנון השחרור. קשות.

בהמשך לחיוב בחגורה, ניתן לעבור לאבזרי בטיחות משלימים והראשון בהם – משענת הראש. בהגדרה בוטה – מה תעזור לך החגורה, אם תשבור את המפרקת? ואם לא עד כדי־כך, אחת התיסמונות הפחות סימפטיות בתאונות נקראית "צליפת השוט". כאשר רואים בסרט בהילוך איטי תאונות עם תנועה עזה קדימה־אחורה, רואים גם כיצד תנודת הראש מרסקת את העצם. משענת הראש – גם במושב האחורי – היא אבזר חיוני. ואולם, המשענת יעילה רק אם היא מכוונת לפי גובהו של הנשען עליה.

מוצר משלים נוסף נועד לצאצאים. הם חייבים להיות חגורים, כדי שלא יתעופפו, לא רק בתאונה, אלא אפילו בעת בלימה חריפה. המושבים בטיחותיים הטובים הם אלה עם חגורות בטיחות משלהם ועיגון מיוחד לתגורות הקיימות ברכב. מבין הילדים שישבו בכיסאות המיוחדים בעת תאונות, שיעור הנפגעים אפסי – תודות לעיגון.

בשעת בלימה־האטה חריפה מאד, או כאשר המכונית נתקעת במסה אחרת, לא־אחת נגרמות פציעות פניכיות ברמות חומרה

סוגי חגורות

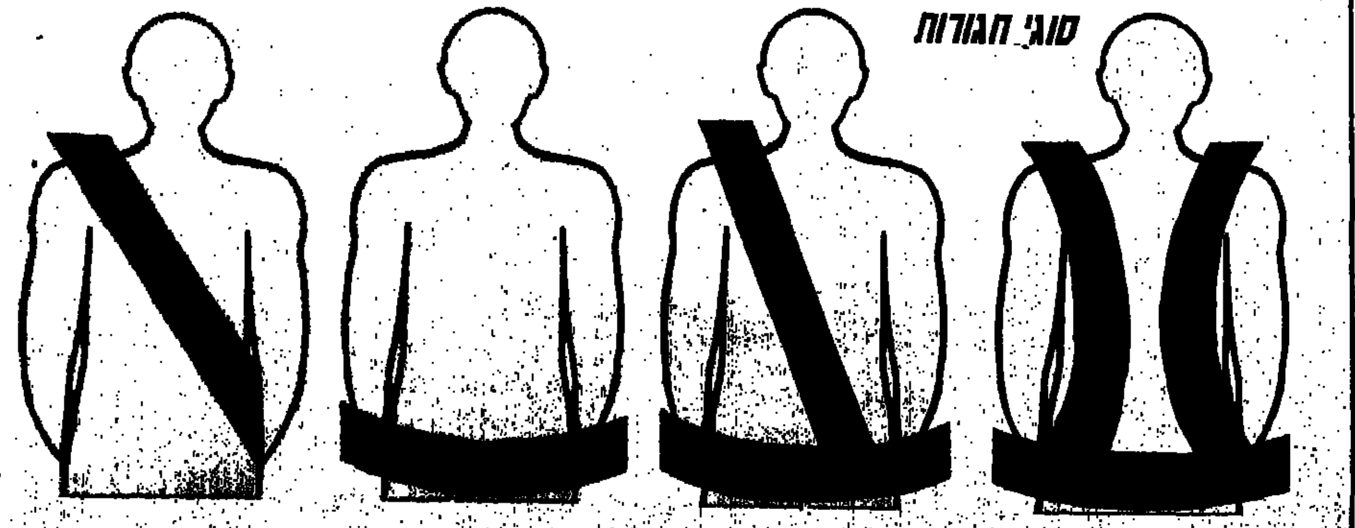

חגורת ריתמה. אינה מקובלת ברכב פרטי ודי קשה להתאימה. יש לה שלוש או ארבע נקודות עיגון בגוף הרכב והיא מקובלת יותר במירוצי המכוניות. יעילותה מעולה, אפילו במקרי התהפכות.

שילוב של שתי חגורות אלכסונית ורוחבית, המותנת, עם שלוש נקודות עיגון. יעילותה טובה, תומכת את הגוף [illegible] אותו, והיבר עלול לגרום להטיית גוף הנוסע [illegible] בעצם הבריח.

חגורה רוחבית המותנת, עם שתי נקודות עיגון. לא יעילה. מתאימה אולי לבלימה חריפה, תחזיק את הגוף? חריפה לפנים ר[illegible] שוט" חריפה במותן, כי אין תמיכה לפלג הגוף העליון.

חגורה אלכסונית, עם שתי נקודות עיגון. לא יעילה, מתאימה אולי בבלימה חריפה, עלולה להיות גלישה [illegible] אל מתחת לחגורה במקביל – הגלישה חריפה כבר? [illegible].

חגורה, גם בעיר

שתמצא אותו "על עיוור" ובמהירות, כך שתוכל למלט עצמך כהקדם המידבי, במקרה של תאונה. יש לזכור גם שבמקרה תאונה, יש גם לדומם את המנוע לפני נטישת הרכב. זה עשוי למנוע את מימוש הביטוח המקיף שלך.

כלל נוסף, הוא גילה של החגורה. כמו כל דבר טוב, אין היא בת אלמוות. אם לדייק, חייה די קצרים. עד ארבע־חמש שנים. עניין של עייפות החומר. בסוף חייה ברכב היא טובה להתקנת רוגטקות, גרגדות וערסלים, אך לא כמגן על חייך.

כיום, כל המכוניות המודרניות מצויירות בחגורות שלוש־נקודות, אוטומטיות. אלו אמנם טובות, אך מהוות פשרה בין בטיחות לנוחות. כמו אמצעי מניעה אחרים, גם הגלגלת של מנגנון הנעילה האוטומטי סובלת מפשלה פה ושם – אך זה נדיר למדי. אשר לשלוש נקודות האחיזה – זו שיטה יעילה, אך היא כבר עלתה בעצם־בריח שבורה במקרים של תאונות והתהפכויות שונות. בכדי לא להגיח דימום או קרע, מוטב שלאחר ההיחלצות מהרכב לא תתהלכו לפה על כי שפר מולכם וגם אל תתנפלו על הנהג השני. מוטב לנסוע להיבדק בוקרת, בחדר המיון הקרוב, מה שבטוח בטוח.

אשר לאותה האשה הריפה באירופה נעשה מחקר, להשוואת פגיעות בתאונות, עם חגורת בטיחות ובלעדיה. הדרכה הדקיקה הזאת הוכיחה את יעילותה והסבה הרג ופציעות, להוציא פגיעות כרגליים. מתברר שהן ניזוקות יותר עם החגורה מאשר בלעדיה. הרי הן לא קשורות. אך בסך הכל החגורה יכולה למנוע נזק גופני רב ואף להציל חיים. מצד שני, הסיפורים על הילכדות ברכב בגלל החגורה, תקפים לשנים רחוקות מאד. אין כל סיבה להאמין בסיפורים אלה כתירוץ לאי־חגירה.

אלון חובל

כתוב בתווית

לא תמיד לומדים משהו מן הכתוב בתווית המודבקת על בקבוקי היין. לפעמים המידע לוקה בחסר, לפעמים חוטא לאמת. ובכל־זאת, כדאי להסתכל בקנקן, בטרם לוגמים את תוכו.

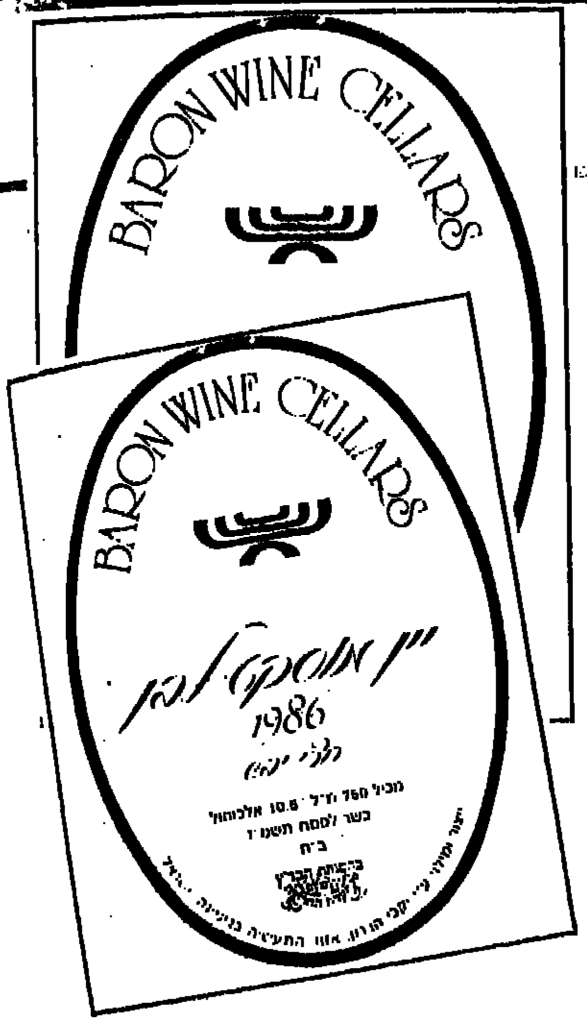

חובב יין שהולך לסופרמרקט ונוטל לידיו בקבוק יין, דבר ראשון יקרא את הכתוב על־גבי התווית. כדי לקבל מידע בסיסי על־אודות היין המצוי בבקבוק.

אך כל אדם שאינו מכיר את היינות, חש מיד בחוסר מידע מדוייק, ברבים מן היינות, ובעיקר ביינות הלבנים. נדגים את הבעיה, באמצעות קבוצה של שלושה יינות של יקבי "כרמל" המכובדים: "אמרלד־ריזלינג", "פרנץ'־קולומבר" ו"שנין־בלאן". המכנה המשותף לשלושתם – היותם יינות לבנים חצי־יבשים. כמו שצריך, על תווית "אמרלד־ריזלינג", שהוא יין פופולארי ביותר, כתוב בעברית, כי היין לבן חצי־יבש. מצד שני, על תווית "פרנץ' קולומבר" נכתב, רק באנגלית, כי זה יין "מדיום דריי", שפירושו יבש־בינוני. מדוע "מדיום דריי" ולא "סמי דריי", כפי שמצאנו על יין אחר? ל"כרמל" פתרונים. אשר לבקבוק השלישי, "שנין בלאן", גם הוא חצי־יבש, על תוויתו כתוב, באנגלית בלבד, המשפט שתרגומו העברי הוא "יין שולחן לבן מעולה". בלי לציין כי זה יין חצי־יבש.

ואם לא מלאה סאת המידע הלקוי, הוסיפו יינות כרמל מכנה משותף אטרקטיווי לתוויות של שלושת הבקבוקים הנ"ל: המלה Imported, שפירושה בעברית "מיובא" ויוצרת רושם כי אלה עודפי־ייצוא. המלה הזאת מיועדת להקנות "חשיבות" למוצר בעיני הצרכן, שיחשוב כי נתגלגלה לידיו זכות נדירה, לטעום מן היינות שנועדו לייצוא, לאמור המשובחים ביותר. נו, באמת! שלא יספרו לנו סיפורים. לצורך יצוא מדביקים יקבי "כרמל" תוויות אחרות, הדורות שבעתיים.

נעבור ליין "סוביניון בלאן", גם הוא של "כרמל". שמו כתוב הן באנגלית והן בעברית. נאה, נאה. מן הראוי לברך "שהחיינו" עם הבקבוק הזה – ועל הבקבוק הזה! אלא שגם כאן אליה וקוץ בה. לפנינו יין יבש לחלוטין, ללא מתיקות כלל, עובדה שאינה מוזכרת על התווית. כיצד ידע טירון־ביינות להבדיל בין "סוביניון בלאן" ל"שנין בלאן", אם על שניהם לא נאמר דבר בנושא מתיקות היין?

אשר ליינות "מונפורט" הלבנים: "סוביניון בלאן", שמו כתוב באנגלית וגם בעברית. באותיות קטנות יותר כתוב שזה "יין זני לבן" ובאנגלית נוספה המלה "דריי", יבש. ובעברית זה לא יבש? ביינות אחרים של "מונפורט" לא צויין דבר, אף־על־פי שכולם יינות חצי־יבשים.

מידע לקוי אינו מנת חלקם של כל היינות. הנה דוגמה טובה, מיקב "בארון", בנימינה, הנוהג יותר בסדר, יחסית לגדולים ממנו. לפנינו בקבוק שתוויתו כתובה עברית, להוציא שם היצרן המופיע באותיות יותר גדולות באנגלית. כל המידע הנחוץ מצוי שם, לידיעתו של הקורא עברית: יין מוסקט לבן, 1986, חצי יבש. וגם נתונים נוספים, כגון תכולה, אחוזי אלכוהול ועוד.

אחרון אחרון חביב כדוגמה, הוא בקבוק יוצא־דופן, הן בצורתו והן בנוסח התווית. ראשית היא על טהרת העברית. והיא מקנה מידע מקיף לחובב היין: שם היין: תרנגול ירוק. סוג היין: יין לבן יבש. שנת הבציר: 1986. סוג הענבים (למען הדיוק צריך להיות "זן הענבים"): פרנץ'־קולומבר. איזור הגידול: שמשון. שם מגדל הענבים (צ"ל "שם הכורם"): אלגלי ציון, עוריה. שם היין: ד"ר ברטה־קאנלי, איטליה. וגם פה, פרטים נוספים ואפילו כמות הבקבוקים שיוצרה מאותה סידרה ומספר הבקבוק בסידרה.

המסקנה מן הדוגמאות השונות היא, כי שני היקבים הגדולים שבמדינה, לא־תמיד מקפידים על רישום מדוייק של יובש היין ביינות הלבנים, דבר העשוי להכשיל את הצרכן. לידיעתו אוסיף, כי למרות הכתוב או הלא־כתוב על התוויות, תמיד "סוביניון־בלאן" הוא יין יבש לחלוטין באותם שני היקבים. ואילו שאר היינות הלבנים באותם שני היקבים, הם תמיד חצי־יבשים.

נושא מעניין כשלעצמו, הוא הציון בתווית האחורית של יינות "כרמל", כי היינות פוסטרו בטמפרטורה של כ־80 מעלות צלסיוס. אנשים תוהים: מה זה? יין שכמעט בישלו אותו, האם טעמו אינו נפגם? היינות הללו עברו תהליך של חימום לטמפרטורה גבוהה, בעיקר למניעת חידוש התסיסה ביינות חצי־יבשים. לפעולה זו יש גם השלכה הלכתית: יין שחומם בחום גבוה, אכן נחשב יין מבושל. פירוש הדבר, כי גם מי שאינו יהודי, לדוגמה המלצר מוחמד או המלצר כריסטיאן, רשאי למזוג ממנו ליהודים כשרים, והיין לא יהפוך ליין־נסך, אלא ישאר בחזקת יין כשר וראוי לקידוש ולברכה. אשר לטעם, יתכן כי יש בו שינוי לאחר הפיסטור.

ישראל עשהאל

גרמניה –

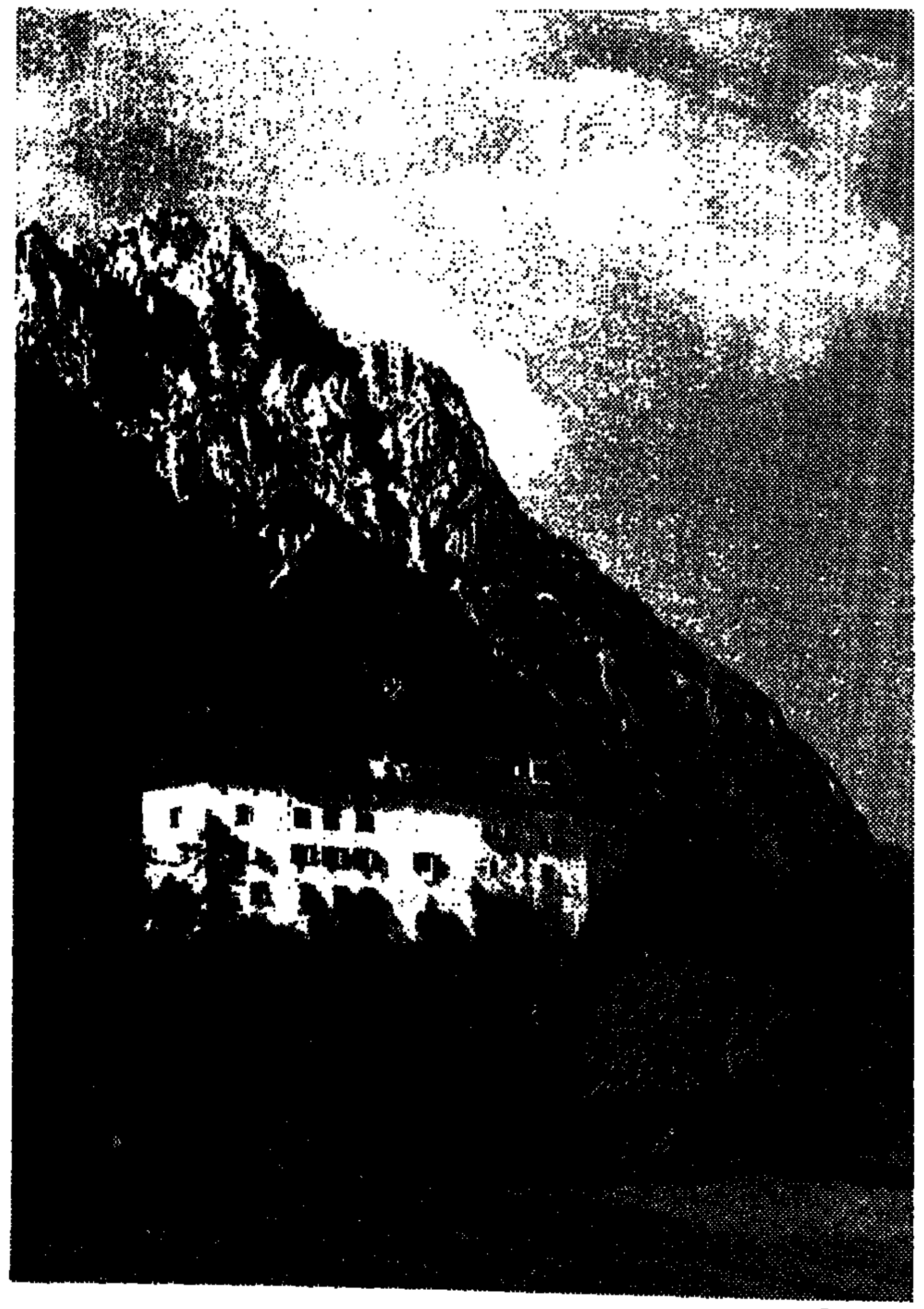

לחופשת בריאות במעיינות המרפא.

גרמניה בורכה במאות מעיינות מרפא המשיבים את הנפש ומחריצים את גופם של צעירים ומבוגרים, בריאים וחולים, כאחד. כאן תוכל "לטעון מחדש את המצברים".
כאן גם תמצא שילוב מושלם של מגורים מרווחים, שירותי מרפא מלאים, ושפע פעילויות חברה, בידור וספורט, לכל טעם וגיל.
גרמניה היא אירופה במיטבה.

לפרטים נוספים, אנא פנה לסוכן הנסיעות שלך, או גש ישירות לדלפק DZT במשרדי לופטהנזה בתל־אביב, רחוב בן יהודה 1, בימים א׳-ה׳ בין השעות 9:00-13:00.

משרד התיירות הגרמני DZT

טיול חו"ל

אמור שוויץ ואמרת בגדול, כל מה שבישראל יש בקטן. פסגות מושלגות, אגמים כחולים, מפלים גועשים, עמקים מוריקים, כפרים ציוריים. וסדר.

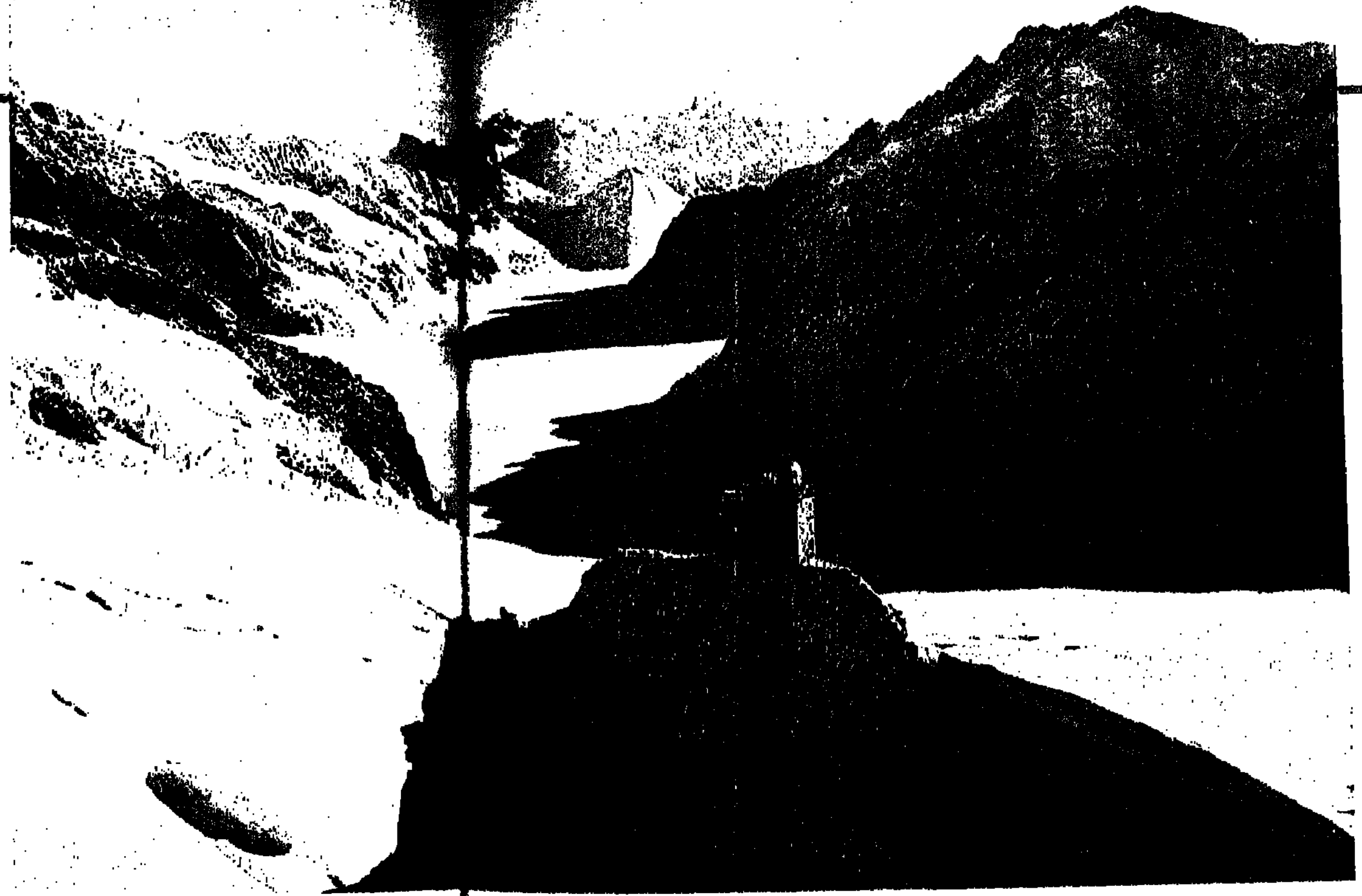

היונגפראו – 4,158 מטר, כולל ארמון חצוב בקרח

פסגות ואגמים

המסילה מובילה לתחנת הרכבת הגבוהה ביותר באירופה

חצר השעשועים של אירופה. כך מכנים תושבי רמת ברן, המשתרעת בלב האיזור דובר הגרמנית של שוויץ, את סביבת מגוריהם. שילוב מרהיב של פסגות אלפיניות מושלגות, אגמים כחולים, מפלים גועשים, עמקים מוריקים וכפרים ציוריים. עשרות אתרים לתיירות, נופש וספורט. לקיץ ולחורף. אחד ממוקדי המשיכה הגדולים של התיירות באירופה.

שמעם של מאות אלפי הישראלים היוצאים מדי שנה לחו"ל כאחוזי תזזית וכיסיהם מתפקעים מדולרים – הגיע גם לכאן. התיירנים השוויציים החרוצים סבורים שגם למדינתם, הקולטת כ-25 מיליון תיירים בשנה, 700 אלף ישראלים הם נתח הראוי להתכבד בו. וקורצים לנו מרמת ברן.

ממעוף הציפור היא נראית כעטיפת שוקולד שוויצי והציורים של היידי בת ההרים. על מורדות האלפים ובתוך העמקים המוריקים, על גדותיהם של פלגי מים זכים ובצל יערות, מציצים בתי העץ המקסימים ובחזיתותיהם אדניות פורחות. פרות דשנות רועות באין מפריע, מלחכות בתאווה את כרי הדשא האינסופיים. את השלווה הפסטורלית מפרים רק צלילי הפעמונים בצווארי הבהמות, הזוכות כאן לכבוד ויקר. מחזה שכיח – תהלוכת בקר צועדת בשבילי הכפר, בראשן האלופה של תנובת החלב, זר פרחים לצווארה.

כל כפר הוא אתר תיירות. במרביתם ניתן לשכור חדר, "צימר" בשפת המקום, לפעמים אפילו במחירי-מציאה של 25 פרנק-שוויצי ללילה, כולל ארוחת בוקר. יפה, נקי, נעים, טעים. בכפרים אשר לראות עדיין את תעשיית הגבינות הביתית-מסורתית, לפתוח את החלון בבוקר, להתבונן בפרות הרועות במדרון, באיכר העסוק במלאכת יומו, באיכרה הנושאת את קנקני החלב המתכיל מהרפת ולטעום בהמשך מהגבינות על שלל טעמיהן. זו חוויה שאין להחמיץ.

עיקר גאוותם של תושבי האיזור, על פיסגת יונגפראו, 4,158 מטר גובה. בגובה 3,778 מ' נמצאת תחנת הרכבת הגבוהה באירופה. בהר בנו, בסיוע מומחים מיפן, אתר תיירות לתפארת, בו ארמון קרח חצוב בקרחון ובו פגודות ופסלי בודהה, הכל מקרח. במרומי ההר האגדי יש מסעדות, חנויות ורחבות לצפיה על נוף עוצר נשימה. הצוקים הם אתגר למטפסי הרים נועזים ובימים יפים ניתן לשכור מיזחלות רתומות לכלבים. גם הדרך לפיסגה מרתקת. נוסעים במסילת ברזל העולה מהכפר הציורי גרינדלוואלד ובדרך מטפסת הרכבת במינהרה תלולה ובמקום מסויים עוצרת הרכבת ליד חלון ענק, המשקיף על עמק הקרחונים ועל הצוק הצפוני של הקרחון איגר האדיר.

דרך טובה ביותר להכיר את שוויץ היא – ברגל. בכל כפר יש מועדון הליכה אלפיני לחובבים, למתקדמים ולמקצוענים, המשלבים הליכה וטיפוס הרים, במסלולים שונים. בירידה והליכה בת שעתיים חזרה לגרינדלוואלד השילוט מפרט את דרגת הקושי של ההליכה, הציוד הדרוש וזמן ההליכה ליעד הבא. רוב השבילים מתאימים לכל המשפחה ומחזה שכיח הוא, לראות עשרות ומאות ישישים שוויצים, במכנסי עור ומגבעות קש, פוסעים במרץ במורד וגם בעליה.

בכל משרד מודיעין לתיירים מקבלים חינם מפות מפורטות עם מסלולי הליכה מומלצים. באיזור יונגפראו זוכה כל המסיים 5 מתוך 12 מסלולים במדליה, נעל הליכה מברונזה. המשלים 10 מסלולים זוכה בנעל מוזהבת. למסלולים מסובכים ניתן לשכור מדריך מקומי שמבטיח חוויות מסמרות שיער, כגון טיפוס מצוקים, שיט קייקים בנהרות גועשים, חציית מפלים אדירים, ניווטים ביערות עבותים ועוד. לבני הנעורים ולילדים מציעים מחנה הרפתקאות, הכולל בניית בית עץ בתוך קרחת יער, דיג וציד.

גרינדלוואלד, שלוש שעות ברכבת מציריך, מקפל בתוכו את כל אוצרות התיירות של רמת ברן. נוף עוצר נשימה. עמק יפיפה מרופד בכרי דשא ירוקים, צמחי בר ועצי מחט, בין שני צוקי ענק. 47 מלונות, 850 דירות נופש וחדרים להשכרה ואפילו מלון יהודי כשר, "ויליפהורן", בבעלות רות ומאיר וגנר. במלון זה נופשים יהודים מכל העולם, לרבות ישראלים, בהם אישי ציבור ידועים. בכפר יש שפע חנויות מפוארות, וממנו יוצאים לסיורים במיגוון אמצעי תחבורה – רכבות, רכבלים, מעליות סקי, רכבות זיזים, כסאות סקי ומה-לא.

לא הרחק משם פועל הרכבל של כנליכן, הארוך מסוגו באירופה, ממנו נשקף נוף עוצר נשימה, פסגות, אגמים, עמק הקרחונים. הוא מגיע גם לפיסגת שילטהורן, 2,960 מ', עליה המסעדה המסתובבת "פיץ גלוריה", בה צולמו סצינות פעולה לסרט "007 בשירות הוד מלכותה".

בחורף, כל האיזור הופך לאתר סקי ענקי בו מתקיימים גם עשרות קורסים למקצועות של ספורט החורף. "סקי פס" הוא כרטיסיית שימוש ברכבלים ובמיתקני הסקי השונים באיזור, כ-194 פר"ש לשבוע. שכירת ציוד סקי לשבוע עולה כ-110 פר"ש.

מרכז התיירות ברמת ברן היא העיירה אינטרלקן, כשעתיים נסיעה ברכבת מברן בירת שוויץ. העיירה שוכנת לגדות נהר המחבר בין אגם טון לאגם בריינץ המרהיבים והיא מדהימה ביופיה. רחובה הראשי, הוכוויג, על המלונות היוקרתיים, הוא מן היפים בשוויץ. "ויקטוריה יונגפראו" נחשב למפואר במלונות שוויץ, חביב על אצולת הממון האירופית. ב"נאציונל" נופשים ישראלים רבים, לעונת החורף עולה אירוח מלא לשבעה ימים, ליחיד בחדר זוגי, 445 פר"ש.

בקיץ ובסתיו מפליגות מהמעגן המקומי ספינות לשיט לאורך חופי האגמים. בחוף הדרומי של טון שוכנת העיירה שפייץ, מוקפת כרמים ויערות, ובה טירה ענקית מימי הביניים, שנשתמרה להפליא ובה מוזיאון ויקב המייצר יין מפורסם. מורדות ההרים סביב משופעים עשרות כפרים ציוריים.

בין האתרים המעניינים באיזור, המוזיאון הפתוח של בלנברג, שאליו הועתקו כ-80 מיבני חווה, המציגים את סגנונות הבניה הכפרית זה מאות שנים ושיחזור אורחות החיים הכפרי, לרבות מלאכות, לבוש, אמנות, אומנות ואפילו מאכלים. כטוב ליבם ביין ובנקניק מעושן, מרוצים התיירים השוויצריים הפוקדים את המקום בשירת יודל. אתר פולקלורי אחר הוא מרחצאות המרפא של העיר לנק, שבה גם מרכז לטיולים ולסקי.

אריה בנדר ■

רכבת, כמו שעון

רשת הרכבות של שוויץ היא מן המעולות בעולם. הדיוק הוא דבר שהשוויצים אינם מתפשרים עליו. לוח הרכבות שם הוא משהו. כמו שעון שוויצי. כתוב שעה 7.16, או שעה 8.23 אז לא יהיה 7.17 או 8.22.

ובאיזור מספרים על משפחה מקסיקנית מרובת ילדים שנתקעה במקום אחד מספר ימים משום שהרכבת יצאה תמיד בזמן. הרכבות מפוארות ונוחות בכל המחלקות ויש קרונות נפרדים למעשנים. הן פוקדות כל אתר ואתר, והתחנות ממוקמות במיבנים תת-קרקעיים או עיליים, במרכזי הערים והכפרים ובהן כל המיתקנים הדרושים לתייר במעבר. "כרטיס עונת חופשת איזורי" שתוקפו שבועיים עולה 102 פר"ש ומאפשר נסיעה בכל קווי הרכבות, הרכבלים, האוטובוסים והספינות באיזור רמת ברן וכן הנחה ניכרת באיזורים אחרים של שוויץ, לפי מפה המודפסת על הכרטיס. מומלץ לרכוש אותו בישראל, בטרם יציאה לשוויץ, באמצעות סוכני נסיעות.

גדי מור, מנהל אל-על בציריך, ממליץ לעשות את כל סידורי הנסיעה לשוויץ עוד בארץ. כי השוויצים אינם חסידי השיטה הישראלית של אילתור, הגורמת לעוגמת נפש לתיירים הנתקעים ללא מקום לינה. במשרדי אל-על ניתן לקבל גם פרטים על חבילות תיירות לעונת הסקי.

המירוץ אחר הגלימה

עו"ד כמאל קאסם. הסטודנט הדרוזי הראשון בישראל.

סטודנט ויסאם קאסם. רוצה להיות עו"ד בישראל.

עו"ד כמאל קאסם סיים תיכון בביירות והיה הסטודנט הדרוזי הראשון במדינת ישראל. עכשיו ליווה את בנו ויסאם שנולד במדריד וסיים תיכון בכפר רמי, אל (כמעט) אותו ספסל לימודים באוניברסיטה העברית.

ע

ורך הדין כמאל קאסם, בן הערה הדרוזית מן הכפר רמה שבגליל, ליווה את בנו בכורו ויסאם, ליום הראשון של לימודיו באוניברסיטה עברית בירושלים, בפקולטה למשפטים. לכאורה, שום דבר ראוי לציון מיוחד. ובכל זאת:

עו"ד כמאל קאסם, היום בן 55, היה "הסטודנט הדרוזי הראשון באוניברסיטה העברית", כפי שנכתב בכותרת מיום 26 בינואר 1950, בכתבה עליו ב"מעריב". הוא סיים את לימודיו ב-1955 ועתה הולך הבן הבכור, בן 18, בדרכי אביו. שלא כמו שהיה בשנה־שנתיים הראשונות למדינה, עכשיו הדרך סלולה.

החורש, לפני 40 שנה החלו התפרצויות האלימות בעקבות החלטת האו"ם מ-27 בנובמבר 1947, על הקמת מדינה יהודית בחלק מארץ־ישראל. כמאל קאסם הצעיר למד בכיתה י"א של הקולג' הערבי בירושלים, ליד ארמון הנציב. כשהחלו הארועים שקדמו לפלישת מדינות ערב ומלחמת העצמאות, הצליח כאסם במסלול מפותל ומסוכן להגיע לבית משפחתו בכפר הגלילי. משם עבר ללבנון, שם עשה את תקופת מלחמת תש"ח, עד שהשלים את לימודיו בתיכון, קיבל תעודת בגרות בריטית ובזכות ציוניו הגבוהים נתקבל בלי בעיות – ועם מילגה – לאוניברסיטה האמריקנית בביירות.

אלא שכאמל קאסם העדיף לשוב לארץ וללמוד בירושלים. לא היה בטוח שיתקבל, אך כאשר פנה, עם התעודות והציונים שלו, אפילו שוחרר משכר לימוד וקיבל מגורים במעונות – חדר, בבית הישן ברחוב יפו 64. בשנות לימודו עבר כעתונאי והיה הכתב הפרלמנטרי של "אל יום" (בשפה הערבית) והגיש גם שיחות בקול ישראל בערבית.

במשפחת קאסם יש עוד דודנים של עו"ד כאמל קאסם שזכו בבכורה בתארים אקדמאים שונים, בקרב בני המעוטים החיים בישראל: בן דודו אדיב קאסם, העומד לשוב ארצה לאחר שמונה שנות עבודה בציריך, היה הרופא הלא־יהודי הראשון שלמד בארץ. בן דוד אחר, קאסם קאסם, הוא אגרונום העובד במשרד החקלאות בנצרת.

בסוף שנות החמישים כתב עו"ד קאסם ספר ללימוד אזרחות (בערבית) שקיבל חסות רשמית של משרד החינוך והתרבות ושימש שנים רבות כספר לימוד במקצוע זה בבתי הספר הערביים. גם במקרה זה הוא מתפאר בזכות ראשונים: זהו הספר הראשון שיצא לאור בישראל בשפה הערבית (בהוצאת דבר). בשנות השישים היה קאסם יועצו של שר המסחר והתעשייה דאז, חיים בר־לב. אחר־כך מילא שליחויות שונות של המדינה בחו"ל. באחת השליחויות, לפני 18 שנים, כששהה עם אשתו בספרד, נולד בכורו ויסאם.

ויסאם, יליד מדריד, בוגר בית הספר התיכון בכפרו רמה, רגע בדרכי האב כבר בימי בחרותו. "מאז ותמיד העדפתי לצפות בסרטים המראים דראמות בבית המשפט. ובכל עת מצוא לוויתי את אבא לאולמות בית המשפט. גם רציתי לשמור על המשך המסורת המשפחתית", הוא אומר. כשלמד בכיתה י"ב והתקרב יום הולדתו ה-18, הבטיח לו אביו כי במקום סתם־מתנה, אם ישלים את לימודיו בתיכון בציונים גבוהים, הוא יממן לו טיול ממושך באירופה, לרבות ביקור במדריד. ויסאם זכה במתנת אביו. ציוני הבגרות שלו היו כמעט כולם 10. בספטמבר האחרון טייל בספרד, בצרפת ובשוויץ.

עוד לפני־כן נתאפשר לויסאם לשרת בעתודה האקדמית. הוא הגיש בקשה להתקבל ללימודי משפטים, הן בירושלים והן באוניברסיטת ת"א. הוא נתקבל לשתיהן. נאמן למסורת – העדיף את ירושלים. 38 שנים אחרי אביו, הוא מתחיל ללמוד. כמעט על אותו ספסל לימודים. בהר הצופים.

מאיר הראובני ■

בגדים וראיונות

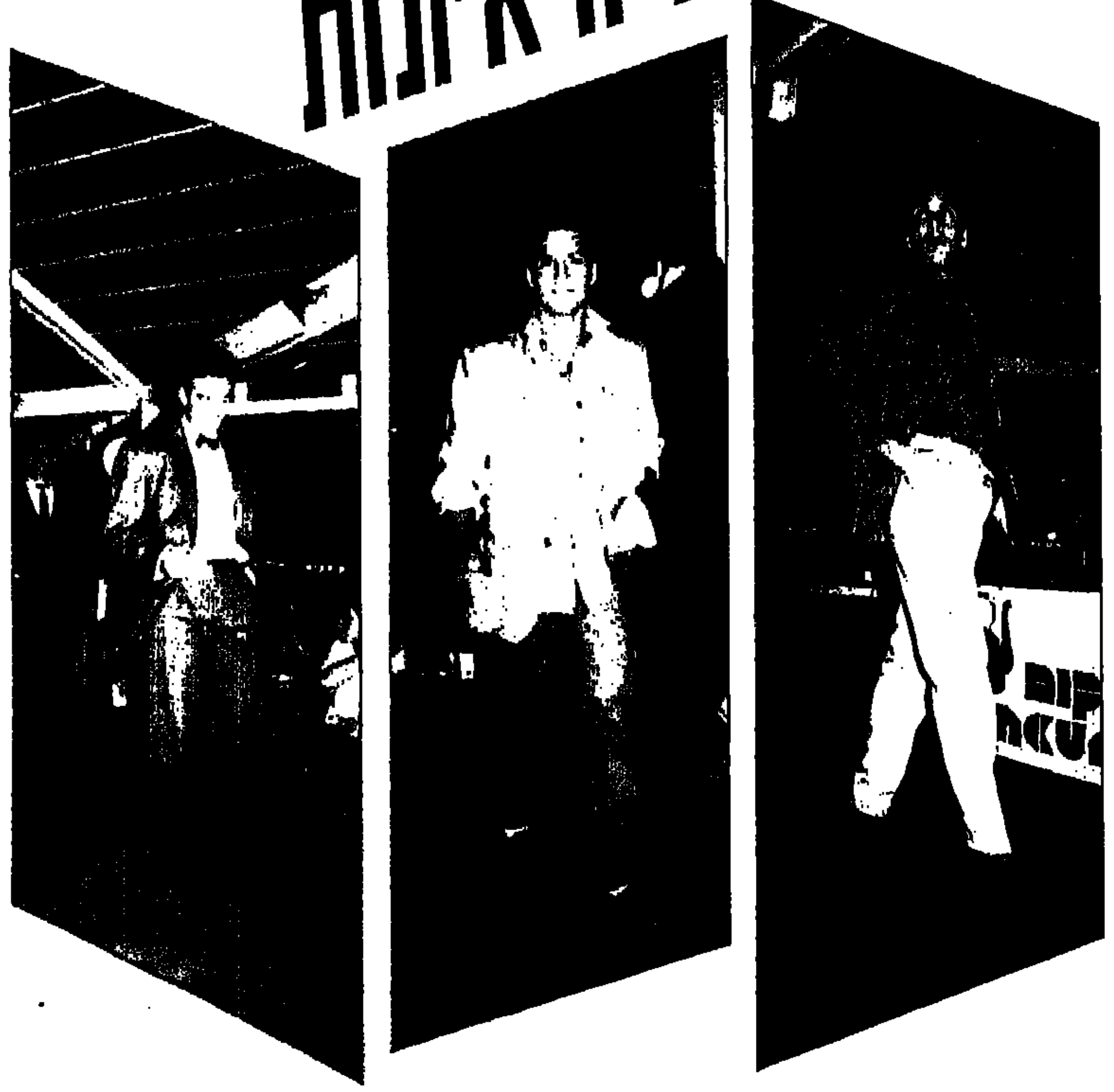

בערב שהקדיש המועדון "קומקום" ל"גבר לעניין", עלו על הבמה גברים שרואיינו בדפים אלה, דוגמנים שהציגו אופנת גברים וחשפנית שלא הציגה בגדים

ב

אפריטיף לגברים שבאו ל"קומקום" התל־אביבי לערב שהוקדש ל"גבר לעניין", היה ויסקי ג'וני ווקר, שהוגש לאורחים על־ידי לחקן בריטי המסובב בעולם ועושה פרסומת לחברה, כשהוא לבוש בדיוק כמו הדמות המופיעה על תוויות הבקבוקים. ליווה אותו נגן עם חמת הלילים, לבוש חצאית סקוטית. ליד השולחנות, חלקם מאוכלסים גברים בלבד, היו גם נשים בחצאיות. אבל לא על הבמה. שם עלו גברים אחרים שרואיינו באחרונה מעל דפי "גבר לעניין" וכאן ראיין אותם מנחם פרי, דוגמנים שהציגו בגדי־גברים וחשפנית שהציגה מה שיש תחת הצעיפים שלה.

הפסיכולוג רפי יעקבי, בעל טור ב"סגנון" ושרואיין ב"גבר", דיבר על הפסיכולוגיה. ש"בינו לבינה" השיב גם על שאלות כדבר "גם הומוסכסואלים יכולים". השדכן הבינלאומי סומי פרידמן סיפר על עבודתו בהומור רב ובתוספת סיפורים פיקנטיים. הצייר נחום שמון, המכונה "ג'ז התורכי" סיפר על הצלחותיו בניו־יורק והקהל אהב את הסיפורים, אבל לא התרשם מדבריו על כך שאסור לאכול ג'אנק פוד וצריך להיות צמחוני־טבעוני: ליד השולחנות המשיכו לזלול נקניקיות, צ'יפס וממתקים. ולגמו בירה, יין וויסקי, גם כאשר סיפר מומחה היינות שלנו ישראל עשהאל מה שותים עם מה ויין טוב משתו.

הקהל היה מעורב: ליד שולחן אחד הסבה חבורת קצינים בכירים בחברת נשים, שולחן אחר נכבש על־ידי הפירומאני יעקב פרנקל בחברת עובדי משרדו, ליד שולחן אחר חנו אנשי תיקשורת, קבוצת גברים אחרת חגגה יומולדת. כשהתחילה תצוגת האופנה, הקהל היה מחולק לשניים: אנשים יותר מיושבים ששאלו "מה, ככה מתלבשים עכשיו", וצעירים או צעירים־ברוחם שהשיבו "כן, כך מתלבשים עכשיו". על המסלול הופיעו הצעקות האחרונות של בית "קאשארל" הצרפתי, שנמכרים בארץ ב"דנרוז" וצעקות אחרונות איטלקיות, של אופנאים יהודים מארץ המגף, הנמכרים אצלנו ב"זיזה".

הקו האיטלקי – ספורטיבי־אורבני, או כפי שהאיטלקים מכנים זאת, בגד לשעות הפנאי. לפי קו זה, הגבר מביא לנו סגנון נקי יותר, עם כיסים של תיפורים ופריטים נלווים. הגיזרה רפויה עדיין והצבעים שבלבו – אפור, חום, סחור וגוני כחול. החידוש: שילוב משבצות בגדלים שונים. הקו הצרפתי היה דומה. אצל שניהם היו גם כמה דברים מבהיקים ואלה שהפתיעו את ה"מיוכבים".

בזמן התצוגה, אנשים טיפסו ליד השולחן. לפתע נשתתקו כולם. לבמה עלתה ססמאני. 191 סנטימטרים של גוף חטוב, יש לה כל מה שיש לצ'יצ'ולינה, אבל ההופעה שלה היא חשפנות עם סימטימת ארוטיקה. אסתטית ולא פורנוגרפית. היא בת 25, נרשמה גם בהיותה לבושה מכף רגל עד ראש ואומרת שאין לה בעיות שחשיפה מלאה של כל אבריה. אבל לבקשתה של אשת יחסי הציבור של הקומקום, רוני רמלין, הסתפקה הפעם ססמאני בחשיפה חלקית.

כתב וצילם:

זהר אהליאב ■

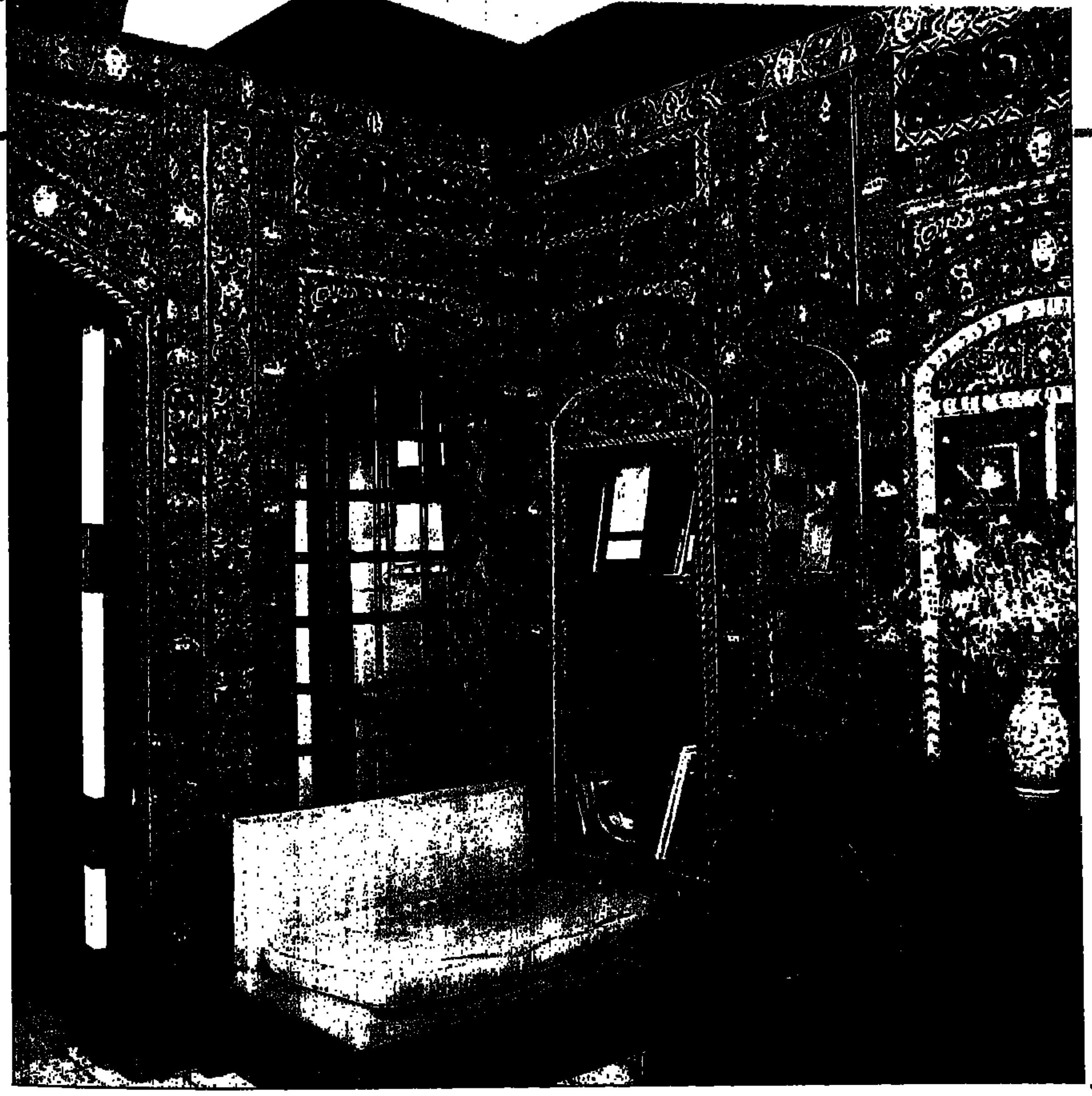

הדר הסורי. קירות ספוני־עץ ועטורי ערבסקות.

מקום קסום בכינרת

(המשך מעמוד 11)

הרץ זרגת כלשהי. וכך, עד שאתה נכנס פנימה ומגלה מקום מאיר פנים. תולדות המקום לא ברורים לחלוטין. אולי זקני טבריה זוכרים ויודעים פרטים מדוייקים יותר. רשמית נרכשה כאן חלקת האדמה התלולה, הצונחת מדרך־המלך אל חוף הימה – בשנת 1933. הרוכש היה ד"ר ארצ'יבלד הארט, מנהל ימק"א ירושלים. גירסה אחת אומרת כי הוא שבנה את בית הבזלת רחב־הידיים, עם המרפסת הגדולה שעליה אנו מסבים וממתינים קצרי־רוח לדגי האמנון של סאלח. מאז פרישתו לגימלאות ועד למותו, בשנת 1946, התגורר ד"ר ארצ'יבלד בבית הבזלת הזה. גירסה אחרת טוענת כי לפחות חלק מבניין הבזלת ניצב כאן עוד לפני כן ובו התגורר, בעונות מסויימות של השנה, בעל החלקה, סורי עשיר. זכר לאותם ימים רחוקים הוא "החדר הסורי", הנשמר עד היום בקומה התיכונה. קירותיו ספונים עץ ועטורים ערבסקות צבעוניות.

עם מותו של ד"ר ארצ'יבלד עבר המקום לרשות ימק"א ירושלים שפתחה כאן את אכסניית פניאל. את המקום הפעילו שתי משפחות ארמניות ומאוחר החליפו אותן מנהלים שהובאו מארצות־הברית. בשנת 1967 ניבנה במקום בניין נוסף וקיבולת האכסנייה התרחבה. החל מ־1981 הועבר ניהולו של המקום לידי הזוג טל מירושלים. הוא טכנאי שיניים במקצועו, שהסב עצמו למלונאות והיא, מורה שלימדה מספר שנים בבתי ספר שונים באיזור ולאחר מכן הצטרפה לצוות הקטן של האכסנייה כעובדת במישרה מלאה.

אכסניית פניאל נושקת למיתחם "הגן הרוסי", בו ניצבת כנסייה פראווסלאווית. המקום שייך לרוסים "האדומים" ומתחזקות אותו שתי נזירות רוסיות. את האכסנייה שלהן פוקדים אנשי הכנסייה הרוסית בירושלים וכן נציגי הכנסייה־האם, המגיעים מברית־המועצות לביקורי "ביונס" ובמקום זה שלחוף הכינרת הם נחים מעמלם כי רב ונהנים מזיווה של ארץ־ישראל.

בתחום "הגן הרוסי" נובע מעיין חם, שמימיו נאגרים בבריכת שחייה קטנה. עודפי המעיין חוצים את הגדר התוחמת בין שני האתרים והם נשפכים לבריכה גדולה יותר, השייכת לאכסניית פניאל. יש, איפוא, "קשר מים" וישנם גם יחסי שכנות קורקטיים בין "הגן הרוסי", שהוא טריטוריה סובייטית, לבין אכסניית פניאל של הימק"א, מוסד אמריקני. שתי הנזירות באפור, המתחזקות את "הגן הרוסי" נראות קצת נפחדות, בעיקר באותם בקרים שאחרי הלילות בהם נוחתים בחוף הכנסייה דייגים מטבריה, דופקים על הדלתות המוגפות של מגוריהן, עורכים מהומה מפחידה ומסתלקים בסירותיהם.

הרוסים "האדומים" תורמים למיסדר הקפיטליסטי, שמרכזו בארצות הברית, חלק ממימי המעיין הנובע בתחומם. הטום הקבוע של מי המעיין הוא 28 מעלות צלזיוס. כאמור, המים ניקווים לבריכת אבן הנושקת לכינרת. בימי הקיץ הלוהטים, כשטמפרטורת מי הים מגיעה לכדי 32 מעלות, מרעננת הרחצה בבריכה, שמימיה צוננים אז ממי הכינרת. בחורף, ובתקופת הפשרת השלגים, כשמי הכינרת צוננים, המעבר ממי הים אל מי הבריכה החמה הוא תענוג לא רגיל.

על חלק ניכר מגגיו וחופו של מיתחם פניאל ניתן להשקיף מאותה מרפסת, המשמשת כ"מסעדה פתוחה" מרבית ימות השנה. ולשם, לאותה מרפסת־נופים, המוגנת בדיוטותיו של בית הבזלת הרם, משגר לנו הטבח סאלח את דגי האמנון שווּפי־הצלייה, יחד עם קנקן גירוסטה מלא רוטב מצויין, עשוי חמאה, מיץ לימון ותבלינים שונים. ליד הדג, בתוך "קערה" שעוצבה מעלה של כרוב סגול, סלט רענן של חסה קצוצה, טריה.

אחר־כך יבוא הקפה. אחר־כך, קרוב לוודאי, תבוא האנחה איזה מקום משגע!

מנחם תלמי ■

ת ש ב ץ ל ע נ י י ן

הפתרונות צריכים להגיע עד יום רביעי 11 בנובמבר, עם ציון מספר התשבץ על המעטפה, אל:
"תשבץ גבר לעניין" "מעריב", ת.ד. 20010, תל־אביב 61200.
הפתרונות יתפרסמו בעוד שבועיים. בין הפותרים נכונה יוגרלו:
5 תקליטים מתנת "הד־ארצי" ו־2 ספרים מתנת "ספרית מעריב".

תשבץ מספר 51

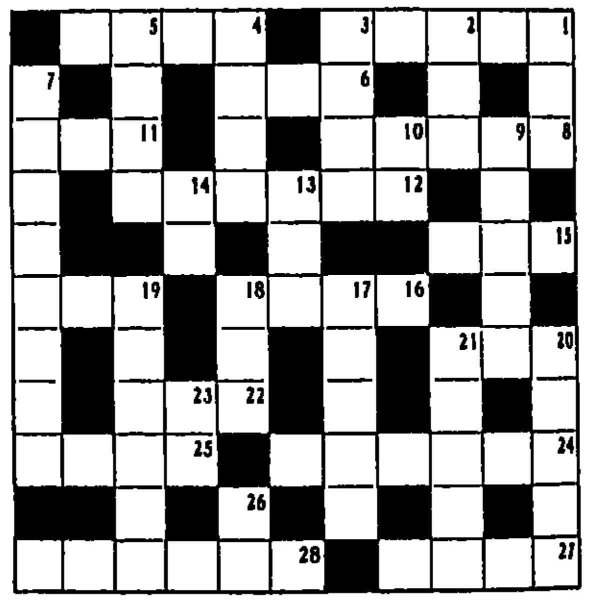

מאוזן:
1) שם כולל למיני המזון הניתנים לבעלי החיים; 4) טעות; 6) שלכונים; 8) דרגת קצונה צה"לית; 11) צמח בר שעליו הגדולים דמויי חץ; 12) עוף ביצה קרוב לאנפה צבעו לבן, מבקר בארצנו בחורף; 15) מתנה, תשורה; 16) חלק חשוב במנוע; 19) ציר; 20) תכסים; 22) איצטבה; 24) הסברת דברים הטעונים באור; 25) מחובר אל הקטר; 27) חיס; 28) אסם לתבואה.

מאונך:
1) חיש; 2) --- מים הוא מכשיר לקביעת מצב מאוזן של שטחים; 3) צוהר; 4) שורה של דברים הערוכים בזה אחר זה; 5) משחק בו מגלגלים כדור בקיל ביוהר לתוך גומות שבקרקע; 7) מוקב בשפלה, כ־10 ק"מ דרומית מזרחית לרבלה; 9) מכבש בעזרתו כותשים זיתים ועוצרים את שמנם; 10) פרא ללא ראשו; 13) משקה אלכוהולי; 14) כלי בו מחזיקים נוזלים; 17) ------ ופרח (בכורי); 18) התאים ל־; 19) הקול הגבוה ביותר בסולם הקולות של האדם; 20) מתכת רכה; 21) עוף טורף לילי; 23) ריח; 26) מילת גוף לנסתרים.

אהרן כהן

פתרון תשבץ מס' 48

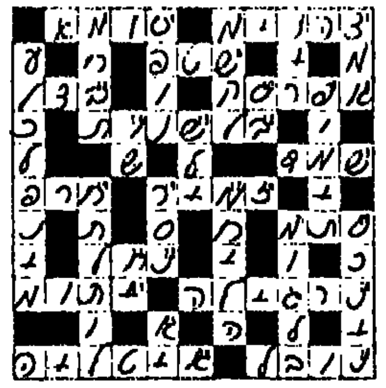

זכו בפרסים: [illegible], ירושלים. [illegible], ראשל"צ.

לטיולי תפוז גת
מירב האיחולים לעשור שנים
טרנסגלובל טרוול
סוכנות תיירות נכנסת

טיולי תפוז "גת
אוטובוסים ומיניבוסים מפוארים
וממוזגים לתיירות
חוגגים 10 שנים
שלום עליכם 5 ת"א, טל. 651181

לטיולי תפוז גת
המשך פעילות מוצלחת
יגאל בריטמן ושות'
דניאל פריש 3 ת"א, טל. 264263

לחברת תפוז־גת
להנהלה ולצוות העובדים
ברכותינו הלבביות לסיום העשור הראשון
עלו והצליחו
משה אשל וחבר העובדים
ס.ט.או בע"מ

לטיולי תפוז גת
ברכות לבביות
יתור חברה לתיירות בע"מ
הירקון 96 ת"א, טל. 240281-2

מלון הולידיי טבריה

כאן, ממש כאן, 4 ימים ו־4 לילות
ב־125 ש"ח *
תוכלו להעביר 4 ימים ו־4 לילות של חופשה מהנה שעליה חלמתם
במלון
הולידיי טבריה
עם מועדון־לילה מפואר ושלל תכנות מגוונות, בריכת שחיה, מועדון בריאות, סאונה, ג'אקוזי, מתקנים רבים, מטבח עשיר ומגוון בטעמים מוקפדים.
טלפון: 067-21901-2-3
★ המחיר כולל דמי שירות, לא כולל מע"מ
★

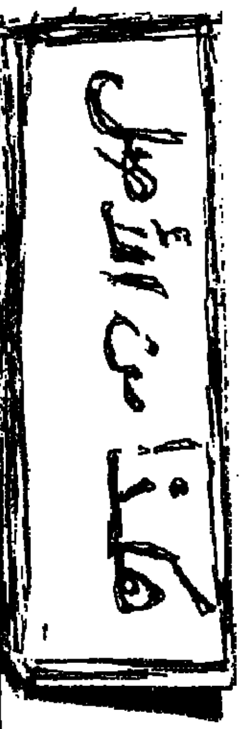

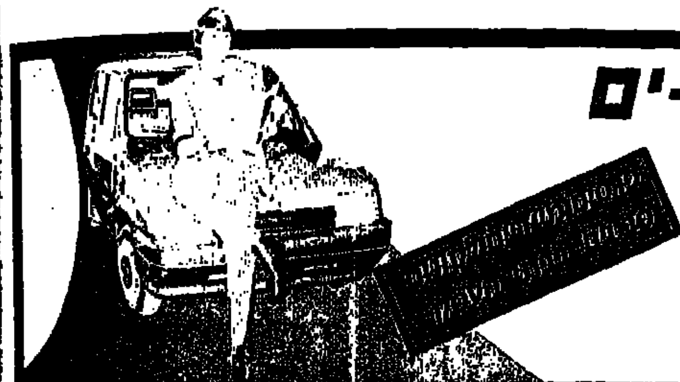

מבצע מיוחד בעיר בת-ים

מועדון צרכנים לקוראי מעריב

בקרו בבתי העסק המופיעים במוסף "גבר לעניין" - מעריב יום ב' וזכו בכרטיס הגרלה ראשון חינם

פרס ראשון מכונית דגם:

סיאט מארבלה 1988

משקאות ד מ

חיש פרס מעל 100 ש"ח

כדאי לקנות ב"מ.ד מ משקאות

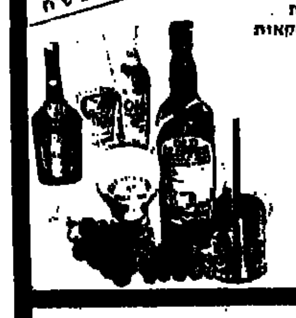

אספקת משקאות חריפים תוצרת חוץ ותוצרת הארץ
מכירה גם לבודדים במחירים סיטונאיים
בלפור 124 בת־ים
חנות – 5520262
נועך/שרות לילה – 5520269
מען – 5523014

מועדון הכותבה

פאב־קפה־מסעדה

תוכנית שבועית

יום ב' אפי זוהר
יום ג' תצוגת אופנה
יום ד' רוברטו
יום ה' שי דקל
יום ו' אפי זוהר
מוצאי שבת גבי שושן

מבצע: הזמנות לארועים עד 150 איש
בן גוריון 81 בת־ים

מדיקר סטלה

חדש
לנשות בת־ים והסביבה!
צוות הקוסמטיקאיות הותיק
מתי ובתה סטלה
יעניקו לך טיפול אישי באמצעות מכשור
חדיש ביותר
לרגל הפתיחה ולקראת החגים 10% הנחה
על כל טיפולי הפנים

רהיטי איס מערכת סיגלית

1+2+3 במבצע 990 ש"ח (כולל) ב־3 תשלומים שווים

כתובת: העבודה 27 בת־ים
טל: 5610849
פתוח בשבת מ־10.00 – 22.00

פ.ל. אופטיקה

י. פוליטי – אופטומטריסט

מבחר גדול של משקפי ראיה ושמש לנשים גברים וילדים

בקנייה מ־125 ש"ח ניתן לשלם ב־3 תשלומים

הזמן משקפיים היום וקבל מחר

ויזה עד עשרה תשלומים

רח' בלפור 90 א' בת־ים, 875866

רדיו עצמון

אביזרים לרכב

הרכבות: רדיו, רדיו טייפ ואזעקות

הרצל 41 בת־ים טל: 595289

מעבדה לתיקוני רדיו־טייפ וחשמל רכב כללי
בלפור 60 בת־ים טל: 587558

HOUSE

בגדים אקסלוסיביים
לפי הזמנת הלקוח מעור ובד יבוא
פדיקור מניקור רפואי, שעווה ללא בד
מכון לקוסמטיקה על בסיס טבעי
בלפור 114 בת־ים טל: 5522711

מעדני פינתי PINATY'S DELICATESSEN

מבחר סלטים וחמוצים
ביתיים
גבינות
דגים
משקאות

מקבלים הזמנות למסיבות וארועים

רח' בלפור 123 בת־ים

03-5521989

דליקטסים מיוחדים SPECIAL DELICACIES

מכבדים ויזה וישראכרט

נגריה ליצור חדרי שינה

קליפורניה '79

אולם תצוגה במקום
אפשרות לתשלומים
רח' הסוללים 9 בת־ים
(ע"י בי"חר קריסטל)
טל: 5512961

מסעדת סרגיו

בן גוריון 61, בת־ים
מטבח רומני

RESTAURANT SERGIU

STR. BEN GURION 61 BAT YAM

Tel: 03-861741 :טל

חדש במקום

RESTAURANT מסעדה

מסעדה תורכית ברמה בינלאומית
ארוחות מהנות בליווי אמן
פתוח מ־12.00 עד חצות כולל שבת
אפשרות הזמנות לארועים עד 130 איש
בן גוריון 107 בת־ים טל. 5528591

תכשיטי אלמוג

תכשיטים שעונים
מבצע על כל קניית שעון פראר־י מובטח פרס בטוח

שעוני פראר־י – חג לעין

רח' בר יוחאי 3 בת־ים

אופנת קרין KARIN FASHION

רח' בלפור 74 בת־ים
טלפון: 585123, בית 583690

בורקס ציון

יצור ושיווק: בורקס עוגות ועוגיות, גם ליחידים

ינסה ותהיה לקוח מרוצה

את מוצרינו ניתן לרכוש ולהזמין במפעל ובחנויות המפעל

המפעל: רח' העבודה 3 בת־ים. טל. 5516644
המפעל: רח' נוסנבאום 29 בת־ים. טל. 5517102
חנות המפעל: רח' אלי כהן 21 בת־ים. טל. 5521201

אטליז אבי

נבחר סוגי בשר ונקניקים ניעושנים
הרצל 73 בת־ים
טל 586130

פאב מסעדה

סטיק בפיתה בסך 7 ש"ח בלבד
פתוח מ־01.00 – 12.00
בן גוריון 91 בת־ים, 5521368

מעל כל קניה של 50 ש"ח 10% הנחה במסעדת בריזה

בטחון בת ים

10 שנות מוניטין וסיון

- שכפול כל סוגי המפתחות
- שרות פתיחת דלתות לבית, לרכב וכספות
- חילוץ, תיקון והתאמת מפתחות למכוניות
- תחנת שרות מוסמכת להתקנת רב־בריח לרכב (אוטומט ורגיל)
- שרות לילה: 590940, 582290

רח' בלפור 123 בת־ים
טל: 590923

מבצע חורף באולמי קיסר

רצינו ארוע מושלם ועל רמה, באולמי קיסר בת־ים ידעו להפוך חלום למציאות נהדרת! היה נפלא!!!

בת־ים ש"ח למנה 30 כולל מע"מ *

המבצע כולל:

- צילומי אולפן־סטודיו "פרג"
- צילומי וידאו
- ליל כלולות במלון 5 כוכבים
- טיפול יופי
- שמלת כלולות מסלון "עינמבר"
- עוגת כלה
- חלה גדולה ל־7 ברכות

לחתני בר מצווה שי אופניים

* המבצע עד 31/12/87 לתפריט אנין הטעם

CAESAR אולמי קיסר

העצמאות 67 בת־ים
טל. 594435/6

זאב בוטיק לרכב

כדאי להכנס מבחר עצום
רח' הרצל 1 בת־ים, 584440

מבצע לחגים עד גמר המלאי
לא צריך לנסוע לתל־אביב

רודסטאר הזהב – ~~9000~~ 350 ש"ח

אספק 200 – לחיט חשנה רק 500 ש"ח

שרוליק

מרכז לאביזרי רכב

כיסויי מושבים
פנסים חיצוניים
רצפות
מערכות אזעקה
רדיו טייפים, רמקולים
שכפול כל סוגי המפתחות
התקנה במקום

עד 3 תשלומים בכרטיסי אשראי: אמריקן אקספרס, דיינרס קלאב.
ללא תחרות

בן גוריון 6, תחנת הנשיא, תחנת דלק פז דוד (ליד השקם החדש)

עכשיו גם בבת־ים

נעלי אנטילופ לנשים וגברים
רשת חנויות ארצית
רוטשילד 35 בת־ים 869330

antelope

מסעדת פאני בבת־ים

מסעדה מתורכיה

מסעדה באוירה וניחוחות מטורקיה

פתוח כל ימות השבוע

תופעה אירוח מארח ומרים ורקדניות בטן מטורקיה

אפשרות להזמנה לארועים עד 250 איש

בן גוריון 78 בת־ים 5521921, 5520392

TOP-SHOP

הלבשה אקסלוסיבית לגבר
מיטב יצרני האופנה מהארץ ומחו"ל

"Rolls Royce"

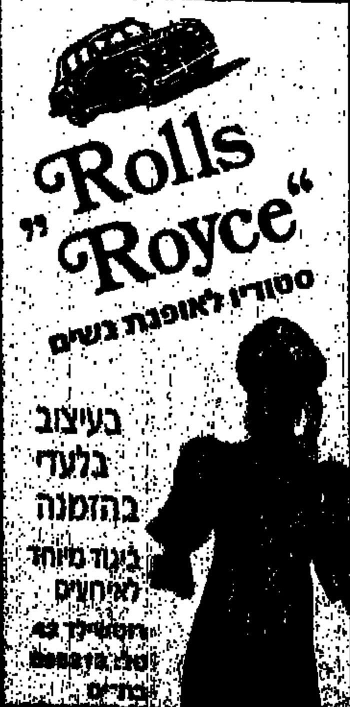

סטודיו לאופנת נשים

בעיצוב בלעדי בהזמנה

בגוד מיוחד לאחיות

רוטשילד 43 בת־ים

תכשיטי ששי

ייצור תכשיטי זהב
עבודה עצמית ולפי הזמנה
שיבוץ יהלומים במקום

בת־ים, שד' העצמאות 61
טל: 872964

מור מטבחים

ייצור מטבחים • דלתות כפריות בהזמנה
אמבטיות • ארונות קיר • מזנונים
ייצור לפי מידה

רח' נוסבאום 29, אזור התעשייה, בת־ים 59623
טל. 5519579; 5511385; 5518678

קו ויקלה